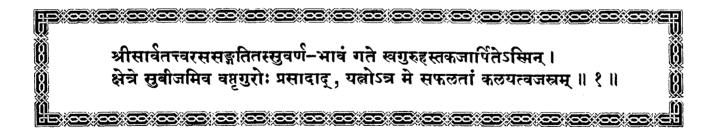
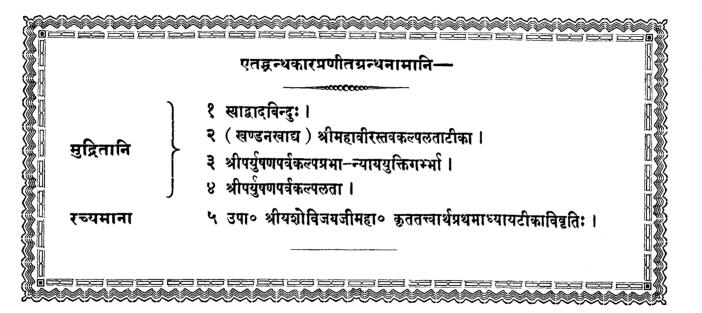

मुद्रणादयस्सर्वेऽप्यधिकाराः खायत्तीकृताः प्रकाशकसभया । पुस्तकमिदं मुम्बय्यां निर्णयसागर-मुद्रणालये कोल्रभाटवीथ्यां २६-२८ तमे गृहे रामचंद्र येस्र रोडगेद्वारा मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the "Nirnaya-sagar" Press, 26-28, Kolbhat Street, Bombay.

Published by Sheth Ishvardas Mulchand, for the S'ri Rjanagara Jaina Granthā Prakās'aka Sabhā, Kikābhat Pole, Ahmedabad.

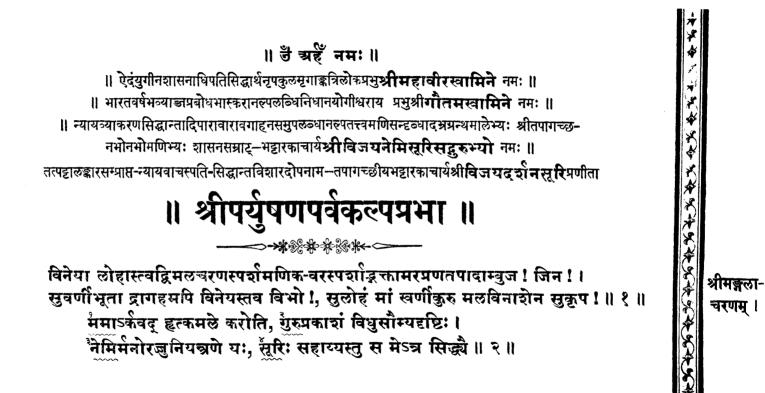

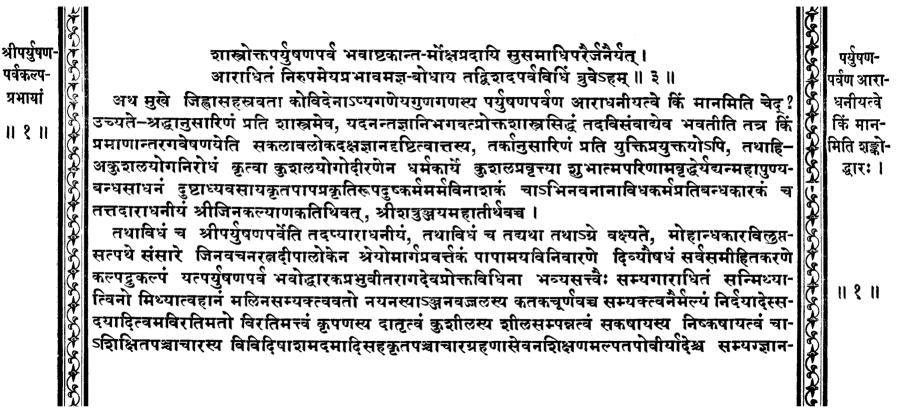

पंक्तिः अशुद्धम् शुद्धम् पृष्ठम् पंक्तिः पत्रम् अशुद्धम् शुद्धम् पत्रम् पृष्ठम् किं ख किंख 8 १० जंडाः जडान 24 8 4 देवा हि देवा वि ६ वाचनाऽऽदि ક્ वाचनाऽऽदिदि 84 २ २ देवा हि देवा अपि Ę बन्नाति १३ बभ्राति १६ २ १२ मङ्गिनां द्रागे मङ्गभाग्भ्यश्चे 80 U बुब्बुया चूचुया २० २ 8 आलोड्यमानाः आलोडयमानाः 6 १२ पतद्वहे पतद्वहे २ 22 २ 88 इच्छत इच्छथ Q १३ येक्षरास यान्यक्षराणि तास्ते खपुत्र सपुत्र २ १२ तानि तानि २६ १ १३ कोटिं अ कोटिम 2 १३ ता इह तानीह चतुमार्सासि चातुर्मासि 80 १ प्राघुर्णक प्राघूर्णक 26 9 निस्सीमानुप निस्सीमानूप 88 २ लाहो 0 लाहा ३० २ R यत्र ऊत्रापि वाक्ये पदान्ते मकारस्थानेऽनुस्वारः स्यात्तत्र मकारो वाच्यः । एवं 'सन्तोषितव्यं' स्थाने 'सन्तोष्टव्यं' वाच्यम् ॥ मूलचतुर्थे श्लोकेऽन्यत्र च 'क्षामणा'स्थाने 'क्ष्मापणा' षोडरो च 'पुनीता'स्थाने 'सुपूता' इति च वाच्यम् ॥

॥ श्रीपर्युषणापर्वकल्पप्रभाशुद्धिपत्रकम् ॥

No all

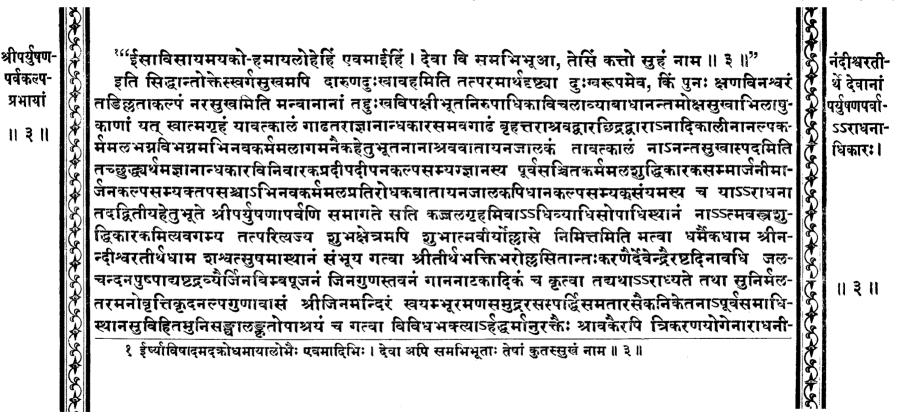

CACKER RECERCENCE SERVER SERVERS	सहितप्रवलतरतपोवीर्यक्षमावीर्यगाम्भीर्यवीर्यसंयमवीर्याद्युद्धासमसमाहितस्य च दर्शनज्ञानतपश्चारित्रलक्षण- चतुर्विधभावसमाधिं च भावरोगिणो भावारोग्यं च श्रीशञ्जज्ज्ञयमहातीर्थराजवत् खप्रौढप्रभावमहिन्ना कारयति तत्पर्युषणपर्व मुमुक्षुणा सुविद्युद्धयोगत्रयेण सद्भक्खाऽवइयमेवाऽऽराधनीयमिखत्र किम्रु वक्तव्यं?, यतो मन्नि- तत्पर्युषणपर्व मुमुक्षुणा सुविद्युद्धयोगत्रयेण सद्भक्खाऽवइयमेवाऽऽराधनीयमिखत्र किम्रु वक्तव्यं?, यतो मन्नि- रहितो राजा शस्त्रहीनो योद्धा कलां विना पुरुषः शील्ठेन विना सतीत्यादिवत्पर्युषणाराधनां विना साधुश्र्श्राद्धो वा न शोभते, सुशोभते च तीर्थेषु शञ्जज्जयस्येव मन्न्रेषु नमस्कारमन्नस्येव सर्वपर्वसूत्तमस्याऽस्याऽ्रराधनेनैव, रजनी चन्द्रेण नभरसूर्येण सत्पुरुषेण कुलं कुस्तुमेन वल्लीत्यादिवत् । अनुमानमुद्रा चैवं-पर्युषणपर्वाऽऽईतैराराधनीयं महापुण्यबन्धकारकत्वाच्छीजिनकल्याणकतिथिवत् । न च पर्युषणपर्वणः पूजाप्रभावनासाधर्मिकवात्सल्यतपस्तिभक्त्त्यादिद्वारा महापुण्यबन्धसाधनत्वे सति तेन महापुण्येन भोगासिः, ततो भवपरम्परा, मोहधाराभिष्टद्वेः, न च "पुण्यापुण्यक्षयान्मुत्तिः" इति वचनादयं महापुण्यवन्धो मुम्रक्षूणामिष्टः, यचाऽनिष्टसाधनं न तदाराधनीयं दुष्कृत्यवत्, पुण्यवन्धरूपानिष्टसाधनं च पर्युषणपर्वति तदपि नाऽऽराधनीयमित्यनुमानवाधाऽत्रेति वाच्यं, यतो दाद्यं विनाइय वह्नेरिव तस्य महापुण्यय- न्धस्य पापं विनाइय नाद्यज्ञीलत्वन्न चाऽयं मुक्तिपरिपन्थीति मुम्रक्षूणामिष्टत्वात्रोक्तदेषिः, भोगप्रासिरपि यदुक्ता साऽपि न, भोगानुभवोपनायकाध्यवसायाभावात्, क्रुशलानुबन्धानवयद्युभक्तियानुष्ठाने मोक्षाभिलापे- णैव कृतेऽप्यवशिष्टकर्माशस्त्राऽवान्तरफलरूरपयाकथश्विद्धोगप्राप्तावपि शतसारपुटशोध्यरत्वन्यायेनाऽनेकभवे-	राधनाफलं प्रदर्श्यें- तत्पर्वाऽऽ- राधनेनैव नरक्शोभत- इत्युप-
the states the		2000 2000

	······································	······
श्रीपर्युषण- पर्वकल्प- प्रभायां ॥ २ ॥	र् ष्वप्रमादानाइांसादिभावकुतसम्यग्ज्ञानकियाशुभभावनाद्यभ्यासेन भावितमतेरुत्तरोत्तरभवाधिकतराधिकत मशुभानुष्ठानसेवनेनाऽन्ततः प्रकर्षकाष्ठापन्नविशुद्धक्षायिकभावावाप्तेर्मोक्षप्राप्तेः । उक्तं चाऽन्यैरपि— "प्रयत्नाद् यतमानस्तु, योगी संशुद्धकिल्विषः । अनेकजन्मसंसिद्ध-स्ततो याति परां गतिम् ॥ १॥" इति एतच्चाऽग्रे स्फुटीभविष्यति । एवं पर्युषणपर्व आईतैस्सम्यगाराधनीयं, बहुवर्षकोटाकोटिसञ्चितनिकाचितकर्म णोऽपि निर्जराकारित्वात् चैत्रमासाद्यष्टाह्निकावत् जिनवचनवद्या । न चाऽत्र हेतोरसिद्धिरिति वाच्यं, पर्युषणपर्व महानिर्जराकारकं, शुभालम्बनत्वे सति शुक्लपाक्षिकाणां मनः प्रसादनिमित्तत्वात् , अईत्यतिमावत् । एवमाराधनायामभिनवकर्मप्रतिबन्धकारकत्वहेतुरपि ज्ञेयः ।	। २ राधनाया- - २ प्रमाणप्र- - २ दर्शनम् ।
	आराधना हि ज्ञानकियात्मिका, तत्र किया विरतिसंवरान्तर्गततयाऽऽगच्छत्कर्म प्रतिरुणद्वि, ज्ञानं च सम्य कत्वसंवरान्तर्गततयाऽऽगच्छत्कर्मप्रतिरोधकं सदभ्यन्तरतपोंऽद्यातया सञ्चितकर्म क्षिणोति, तत उभाभ्याम नागतबन्धाभावात् प्राक्तनस्य च निइरोषस्य परिक्षयाद्भवति योगिनो मोक्षप्राप्तिरित्यर्हत्तत्त्वश्रद्धानवता कुद्राला थिंना मोक्षहेतुभूतकुद्रालानुबन्धमेव ज्ञानक्रियात्मकं कर्म यथा स्यात्तथा पर्युषणापर्वणि प्रयतितव्यमिति भावः साऽप्याराधना निराद्यांसभावेनैव कर्तव्या, तथैव महाफलत्वात्, श्रीद्यात्रज्ञयादितीर्थयात्रावत्, न त्वैहिक पारत्रिकभोगफल्ठेच्छया, तत्कृतस्य निदानरूपत्वेन निषिद्धत्वात् ।	- * - * 1 * 11 * 11

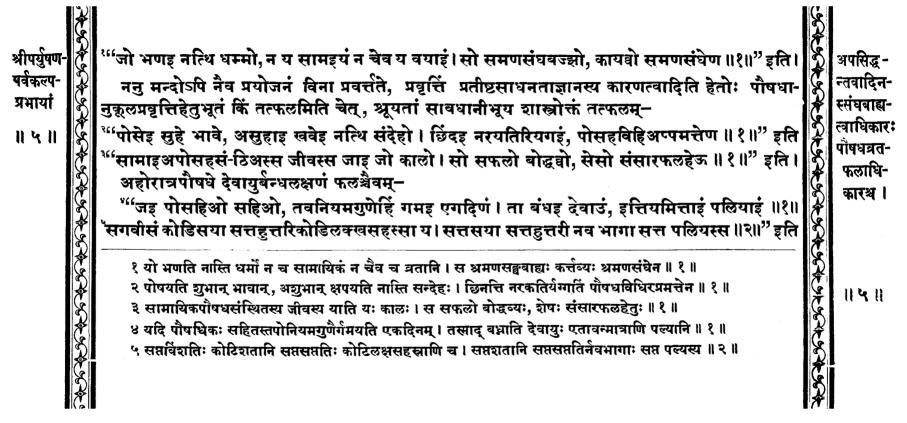
तबुक्तं—"''नो इहलोगडयाए आयारमहिडिजा, नो परलोगडयाए आयारमहिडिजा, नो कित्तिवन्नसदसि- लोगडयाए आयारमहिडिजा, नन्नत्थ आरहंतेहिं हेजहिं आयारमहिडिजत्ति"। भवे भवे प्रभुचरणसेवाप्रार्थना तु ग्रुभाशंसारूपत्वेन तत्कृतस्याऽनिदानरूपत्वेन नैव निषिद्धा शास्त्रे इति तत्र न विरोधः। एवं पर्युषणपर्व आराधनीयं सम्पक्त्वादिग्रुद्धिकारकत्वात्, प्रभुजन्मदीक्षादिक्षेत्रवत् । न च दृष्टान्तासिद्धिरिति वाच्यम्। "जम्मं दिक्खा नाणं, तित्थयराणं महाणुभावाणं । जत्थ य हुय निवाणं, आगाढं दंसणं होइ॥ १॥" इति वचनात्। अध भवोदामरागद्वेषप्रवाहप्रवाहिनामत एवाऽविश्रान्तानत्त्पदुःखसन्तप्तानां तदुःखपरिजिहीर्षिया तत उद्धतुकामानां । "देवा वि देवलोए, दिवाभरणाणुरंजियसरीरा । जं परिवडंति तत्तो, तं दुक्खं दारुणं तेसिं ॥ १॥ 'तं सुरविमाणविभवं, चिंतिय चयणं च देवलोगाओ। अइवलियं चिय जं न वि-फुट्टह सयसक्करं हिययं ॥२॥" १ नो इहलोकार्थाय आचारमधितिष्ठेत्, नो परलोकार्थाय आचारमधितिष्ठेत्, नो कीर्तिवर्णशन्दरक्षेकार्थाय आचारमधितिष्ठेत्, वत्त्यडाऽईतैहॅतुभिराचारमधितिष्ठेत्, ने परलोकार्थाय आचारमधितिष्ठेत्, नो कीर्तिवर्णसरक्षेत्रार्थाय आचारमधितिष्ठेत्, ब सुराविमाणविभवं, दिल्याभरणाणुरजित्रारीपः । यत्यरिपतन्ति तस्रात्, तद् दुःखं दारुणं तेषिय् ॥ १॥ ३ देवा अपि देवलोके, तिव्याभरणागुरजित्रारीपः । यत्यरिपतन्ति तस्रात्, तद् दुःखं दार्थणं तेषम् ॥ १॥ ४ तं सुरविमानविभवं चिन्तयित्वा च्यवनं च देवलोकात् । आतिवर्लय प्रापि स्कुटति शतरार्करं(शतखण्डं) इदयम् ॥ २॥	आराधना निरार्श्वसा कर्त्त्रव्येत्य- धिकारः ।
---	---

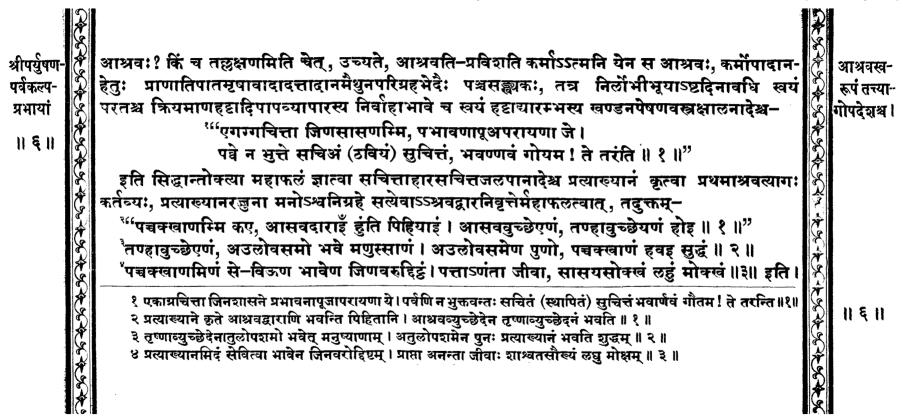
	•		0
LOADER REAL REAL REAL REAL REAL REAL REAL RE	यम् । मेढि्बद्धोऽपि भ्राम्यन् यथा गौस्तृणग्रासं करोति तथा संसारोपाध्यतिव्याकुला अपि ये श्रावका येन केन- चित्प्रकारेणेतत्पर्वाराधनां कुर्वन्ति तेषामेव जन्म सफलमित्यतोऽतिव्यग्रचित्तैरिपी वीतरागप्रभुधर्म आराधनीय एवाऽत्र । उक्तञ्च- "व्याकुलेनापि मनसा, धर्मः कार्योऽन्तरान्तरा । मेढिवद्धोऽपि हि भ्राम्यन्, यासग्रासं करोति गौः ॥१॥" इति, अन्यथा तेषां जन्म निष्फलमेव, यतः पूर्वभवसत्रितमहापुण्ययोगादवाप्तेऽप्यन्न पर्वणि प्रमादयोगेन धर्मस- अव्यक्तुवन्तोऽहंकारिणो म्हात्मानः पौढपापक्रमवद्यांगता अजरासरमानित्वाद् यथेच्छं चेष्टां कुर्वन्तो लोहकार- भस्त्रेव श्वसन्तोऽपि जीवान्ति ? धर्मात्मकभावप्राणरहितत्वात्रैवेति भावः । उक्तञ्च- "यस धर्मविहीनस्य, दिनान्याऽऽयान्ति यान्ति च । स लोहकारभस्त्रेव श्वसन्नपि न जीवति ॥ १॥" इति । नतु परमकल्याणालये सम्यग्दष्टितेत्रामृतलहरीरूपे अधकृतचिन्तामणिकलपट्टमकामधेन्वादिकेऽनन्तज्ञा- निभगवत्योक्ते श्रीपर्युषणपर्वणि समागते कीहग्गुणैः श्रावकैः किं सरूपाऽरराधना कत्त्त्व्येत्वाज्ञङ्गयामाह- आवासराष्टकसुपौषधमग्रचित्ते-स्त्यक्ताश्वेः प्रशानकत्वायवेर्येः श्रामरुद्धकषायवर्गेः । श्रीकल्पसूत्रसविधिश्रवणैकतानेराराधना जिनमतोन्नतिकाऽत्र कार्या ॥ १ ॥ इति । अर्थ प्रतिप्रमातं जाग्रता मया- "गीतार्थसाधुचरणे स्वजादिसङ्गं, त्यक्त्वा कदा वरचरित्रमहं प्रहीष्ट्रये श्रेप्र श्रीसृरिशासनवज्ञंवद उग्रचर्या, साधोः कदाऽनिज्ञामदोषवरां श्रविष्ठ्रये श्राय्वेत्र प्रा	A DE A DE A DE A	देयैरिव श्राद्धैरप्ये- तत्पर्वारा- धना कर्त्त- व्यैवेत्युप- दर्श्वनम् ।

			······································
श्रीपर्युषण- पर्वकल्प- प्रभायां ॥ ४ ॥	इत्येवं सद्भावनां भावयताऽपि चारित्रमोहनीयकर्मोदयान्नैवाऽद्यावधि निरुपमझिवसुखप्रदं चक्रवर्त्तिसुखात शायिसुखरूपं चारित्ररतं लब्धं, तथापि लोकत्रये रत्ननिधानमिव सारभूतमनन्तदुःखपरिमोचकमनन्तसुखदाय कमिदं पर्युषणपर्वोपेक्ष्यायत्यनन्तदुःखप्रदं खल्पमचारु कामजं सुखं नैव सेवितुं युक्तं प्रभुशासनमन्दिरप्रवेश न्यथानुपपत्त्या भगवदनुग्रहीतस्य मम, किन्तु भोगतृष्णालतारूपनिविडवनदहनेऽग्निवदुद्दाममहिमानमज्ञान रूपकमले हिमानीसंपातं विवेकं कृत्वा मयाऽष्टदिनावधि भोगतृष्णोच्छेद्यैवेतिभावनावासितान्तःकरणे मुख्यवृत्त्याऽष्टदिनं यावन्मुनिहृदयकमल्वर्त्तिस्यंभूरमणसमुद्ररसस्पर्द्विचर्द्विष्णुसमतारसबिन्दोर्यथाकथश्चिदन् भवार्थं ग्रहीतपौषधव्रतेन प्रतिश्रावकेण पर्युषणपर्व समाराधनीयम् । अत्रानुमानप्रमाणमपि-पर्युषणपर्वसमाराधनं पौषधग्रहणपूर्वकं कर्त्तव्यं, तथैवात्मविद्युद्विद्वद्विभावेन मह	**************************************	पर्युक्ण- पर्वणि पौक्धत्रत- ग्रहणाधि- कारः ।
	कर्मनिर्जराक्षपार्थपाय पशुप्रविद्यापाराय गापपत्रहेतद्वयाः गराउप, तायवात्मायग्रुाछट्टाछ्मायम मह कर्मनिर्जराकारकत्वात्, सोभाग्यपश्चमीसमाराधनवदित्याः योगाह, आवासराष्ट्रकसुपौषधमग्नचित्तेरिति । ननु नाऽधुना जीवपरिणाममान्द्यान्मोक्षो भवतीति तदभिलाषुकेणाऽपि तत्साधनीभूतसामायिकपौषध संयमादिसम्यक्तिया नाऽधुनाऽऽदरणीया, इदानीं मोक्षानुत्पादकत्वात्, यन्न मोक्षोत्पादकं तन्नाऽऽदरणीयं धम र्थिना, सावद्यक्रियावदिति चेत्, तर्हि मत्यादिज्ञानमपि नैवेदानीं मोक्षोत्पादकमिति नैव तदप्यभ्यसनीयं स्यात र्थिना, सावद्यक्रियावदिति चेत्, तर्हि मत्यादिज्ञानमपि नैवेदानीं मोक्षोत्पादकमिति नैव तदप्यभ्यसनीयं स्यात वन्विदानीं तदभ्यस्तमुत्तरोत्तरभवे सुगुर्वादियोगादभ्यस्यमानमन्ततः क्षायोपद्यामिकभावं परित्यज् क्षायिकभावरूपेण परिणतं सत्तदेव परम्परया मोक्षोत्पादकं भवतीतीदानीमपि तदभ्यसनीयमेवेति चेत तत्तुल्यमत्राऽपि । तथा हि–	म	8.

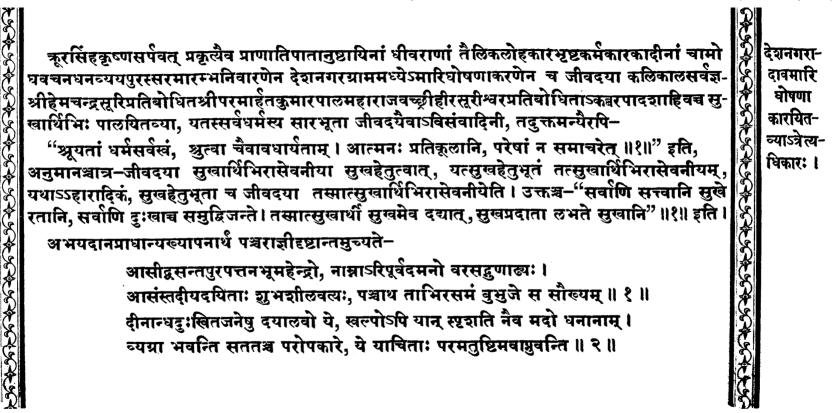
A S & ~ A Sh A S & S & S & S & S & S & S & S & S & S	^{***} जं अब्भसेइ जीवो, गुणं च दोसं च एत्थ जम्मम्मि । तं पावइ परलोए, तेण य अब्भासजोएण ॥ १॥" इति सिद्धान्तोक्तेः, "अभ्यासाद्धभ्यासोऽभिवर्द्धते" इति न्यायाच मोक्षानुकूलकियानुष्ठानं पूर्वपूर्वभवे अप्रमा- दानाशंसादिभावेन कृताभ्यासं दृढसंस्कारापन्नमुत्तरोत्तरभवे सुगुर्वादियोगात् पूर्वसंस्कारजागृतिभावेन तद्दा- राऽञ्ञ्रंसादिदोषरहितशुद्धतरशुद्धतमक्रियानुष्ठानप्रास्या प्रकर्षकाष्ठापन्नविशुद्धभावोत्पादनेन सर्वसंवरचारित्रं प्रापयत् तदेव परम्परया मोक्षरूपफलमुत्त्पादयतीति मत्वा कुशलानुवनिधक्रियानुष्ठानमल्पसामर्थ्यवताऽपि ^{***} थोवं वि अणुट्टाणं, आणपहाणं हणेइ पावभरं । लहुओ रविकरपसरो, दइदिसि तिमिरं पणासेइ ॥ १ ॥" इत्यार्यहेन्मतैकनिष्ठेनाऽऽदरणीयमेवेदानींतनकाल्ठेऽपि, न तु कालानुभावान्मोक्षफलानुत्पत्तावपि तत्रावि- श्वार्या कृत्वाऽऽलस्यं विधेयम्, कदाचिच्छरीरमान्द्यादिकारणात्तदनादतावपि न गुणवद्दोषः, तत्रापि स्वात्मानम- धन्यंमन्यमानः पश्चात्तापं परकृतसुकृतानुमोदनञ्च कुर्यात् तदाऽपि तस्य महाकर्मनिर्जरा, यदि कोऽप्यऽप- सिद्धान्तं ज्ञात्वाऽपि स्वप्रमादादिदोषाच्छादनाय धर्मिपुरुषभ्रामकवचो त्रूयात्तदा महादोषः, स च श्रमणसङ्घेन अमणसङ्घवाद्यः कर्त्त्वय एव । तदुक्तं–	🖉 वान्मोक्षा-
A S A S A S A	१ यं अभ्यस्यति जीवो गुणं च दोषं चात्र जन्मनि । तं प्राप्नोति परलोके तेन चाभ्यासयोगेन ॥ १ ॥ २ स्तोकमप्यनुष्ठानमाज्ञाप्रधानं हन्ति पापभरम् । लघुको रविकरप्रसरो दद्यदिक्षु तिमिरं प्रणाद्ययति ॥ २ ॥	* % * % %

E SA DE LE D	(सैत्तत्तरिसत्तसया, सत्तहत्तरि सहस ढक्ख कोडिओ । सगवीसं कोडिसया, नवभागा सत्तपळियस्स॥१॥) २७७७.७७.७७.७७.७७% । एतावत्पल्यायुर्बन्ध एकसिन् पौषधे, तत्र दिननिद्रागन्धमाल्यदन्तप्रक्षाळनादिक- मुत्सर्गतो नैव कुर्यात्, प्रत्युपेक्षणाप्रमार्जनादिसर्वमनुष्ठानमनुसमयमुपयोगपुरस्सरमेव कर्त्तव्यं, येनाऽसंख्य- भवीयकर्म नइयेत्, तदुक्तम्– "कम्ममसंखेज्जभवं, खवेइ अणुसमयमेव उवउत्तो" इति । दिवसे नैव निद्रां कुर्यात्, निशानिद्रामप्यल्पां कुर्यात्, यतोऽल्पनिद्रत्वं महानुभावलक्षणं । यदार्थ– "धोवाहारो थोवभणिओ अ जो होइ थोवनिद्तो अ । थोवोवहि उवगरणो तस्स हु देवा हि पणमंति ॥१॥"इति अष्टदिनाञ्वधिपौषधग्रहणाऽशक्तौ यथाशक्ति कतिपयदिनपौषधग्रहणेनापि महापर्वाराधनीयम् । अत्रा- नुमानश्चैवम्–अत्र पौषधः श्रावकैरप्रमत्तभावेन कर्त्तव्य एव अग्रुभभावक्षयकारित्वे सति शुभभावपुष्टिकारि- त्त्वात्, नरकतिर्यग्गतिच्छेदकारित्वात्, विशिष्टदेवायुर्बन्धकारित्त्वाच, अष्टमादितपोवदिति । ननु मोहाविष्टचि- त्तानां मन्दपरिणामानां पौषधाशक्तौ तैस्तत्त्कथमाराधनीयमित्त्वाझ्झायामाह−त्यक्ताश्रवैरिति, कतिसंख्य १ सप्तसन्नतिः सन्नशतानि, सन्नसन्नतिः सहन्नाणि लक्षाणि कोटयः । सन्नविंशतिः कोटिशतानि, नव भागाः सन्न पत्यस्य ॥ १ ॥ २ कर्माऽसङ्क्षेयभवं क्षपयति अनुत्तत्वात्तिः सहन्नाणि लक्षाणि कोटयः । सन्नविंशतिः कोटिशतानि, नव भागाः सन्न पत्वस्त ॥ १ ॥ ३ सोकाहारस्त्रोकभणितम्र यो भवति स्तोननिद्रभ्र । स्रावेशतिः तस्य (तं) खलु देवा हि प्रणमन्ति ॥ १ ॥	र्दू प्रदर्श्य त- कतिपय- कतिपय- क्रिपिय- प्रहणेनाप्ये- तत्पर्वारा- क्रियाप्र-
A A		

श्रीपर्यु०

1.14

श्रीपयुषण

पर्वकल्प-

त्रभायां

11 9 11

1

2

X

Ŕ

.....

Ñ

P

Ś

S S

S

X

1

X

¥

8.8

K & K

A second and a s
ना यावनाद्धतमदाहतसाद्धचाराः, ना कापवातपारकाम्पतधमष्टकाः।
नो यौवनोद्धतमदाहतसद्विचाराः, नो कोपवातपरिकम्पितधर्मवृक्षाः । नो लोभतस्करपराहृतधैर्यवित्ताः, तैर्धार्यतेऽत्र धरणी कलिभारभुग्रा ॥ ३ ॥
इत्थं महर्षिवचनश्रवणाचतस्रो, भूपप्रिया हृदि परोपकृतिप्रतिज्ञाम् ।
दधुस्तदैव च हतान्यधनं तु चौरं, ता नीयमानमिह राजभटेरपर्यन् ॥ ४॥
ता राजकीयपुरुषेविदितापराधा, दृष्ट्वा स्थितं परिकरेस्सहितं गवाक्षे ।
नम्रोक्तिवर्यविनयैस्खपतिं प्रसायै–कैकाहिकोपकृतिकं वरमापुराद्यु ॥ ५ ॥
एकैकवासरमनुक्रमतः सहस्रै-दीनारकैर्दशसहस्रमितैश्च लक्षेः।
तत्कोटिभिश्च बहुधा व्ययितैः स चौरः, सत्कारितो नरपतेः कृपयाऽऽह्य ताभिः ॥ ६ ॥
"गोकाञ्चनश्चितितलादिकदानवीरा भूमौ लसन्ति पुरुषा बहुधाऽधुनापि।
आजीवमर्पयति योऽभयमङ्गिनां द्रा-गेकोऽपि दुर्ऌभूतरः स नरः पृथिव्याम् ॥ ७ ॥
अन्यप्रदानजफलं क्षयमेति किञ्चि-दत्राप्यपूर्वसुरसौख्यफलं प्रदाय ।
अक्षीणमोक्षफलमप्यऽभयप्रदानं, दत्ते जनेभ्य इति भो अभयं ददध्वम्" ॥ ८ ॥
या पञ्चमी चपतिपब्यतिदुर्भगा सा, श्रुत्वोपदेशवचनं चपतिं ययाचे।
चौराय चाऽभयवरं प्रवितीर्घ तस्यै, तत्प्रार्थनाहतिभयेन स चाऽऽर्पि तेन ॥ ९ ॥

¥ X X

Soft of

¥

X ¥

Se al

S S

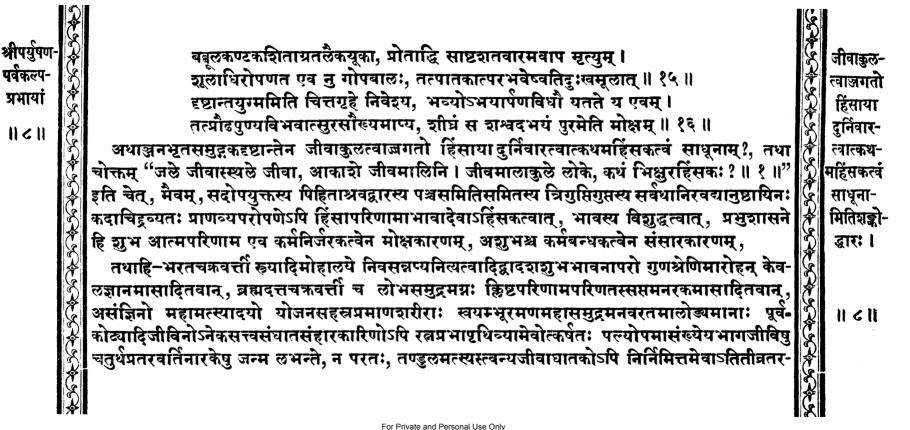
S.S. 8 ¥

X ×

6 ð $\not\approx$

S & S

सामान्यभोज्यनिचयैः परितोष्य साऽऽख्यत्, त्वं मृत्युतोऽच मयका परिमोचितोऽसि । अत्वेति पत्रमवधूसुगिरं स चौर-आनन्दमाप नितरां प्रदार्श्वस राज्ञीम् ॥ १० ॥ तासां मिथस्तदुपकारकृतौ विवादं, श्रुत्वा चपस्तमध चौरमष्टच्छदेवम् । काभिः कृतोपकृतिराह स नम्रभावात्, वृत्तान्तमेतदवधानतया शृषु त्वम् ॥ ११ ॥ द्वान्त्रिंशदभ्यवहृतैः परिभोज्य पश्चात्, श्रेष्ठ्युत्तमाङ्गमसिना ऌष्ठु कत्त्तनीयम् । इत्यन्त्यरासनवशंवदसैनिकास्ते, रक्तेक्षणा धृतझिरोऽसिलताश्च तस्थुः ॥ १२ ॥ सच्चामरैश्च प्रमदापरिवीज्यमानो, गीतोऽपि मागधजनैः परितस्तदानीम् । इभ्यः सुखं किमु लभेत मृगेन्द्रभीत-वातायुवन्मृतिभयान्न सुखं तदाऽऽन्नः ॥ १३ ॥ या पश्चमी हप ! वधूरभयप्रदान-माजीवनं प्रदत्ती नवजन्म मद्यम् । साऽकारयत्तदिह भोजनतोऽविशेषात्, सौख्यं यदाप्नुवमदो वदितुं न शक्तः ॥ १४ ॥ उक्तश्च-"सवे वि दुक्खभीरु, सवे वि सुहाहिलासिणो सत्ता।सवे वि जीवणरया, सवे मरणाओ बीहंति॥१॥ वरमन्नभोगदाणं, धणधन्नहिरण्णरज्जदाणं वा । न कुण्इ तं मणहरिसं, जायइ जं अभयदाणाओ ॥ २॥" इति	6 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26 26	अभयदान- प्राधान्य- ब्यापनार्थ पञ्चराज्ञी- दृष्टान्त- नेरूपणम् ।
१ सर्वेऽपि दुःखभीरवः सर्वेऽपि सुखाभिलापिणस्सत्त्वाः । सर्वेऽपि जीवनरतास्सर्वे मरणाद्विभ्यति ॥ १ ॥ २ वरमन्नभोगदानं धनधान्यहिरण्यराज्यदानं वा । न करोति तं मनोहर्षे जायते योऽभयदानात् ॥ २ ॥	Jo de Se de Se	

			landool
उक्ता हि जै स्यात स्यात	व्यानपरोऽन्तर्मुहूर्तमायुरनुपाल्य संसमनरकप्टथिव्यां त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमायुर्नारकतयोत्पचत इति । अ '''भोगे असुंजमाणा वि, केइ मोहा पडंति अहरगईं'' इति । क्वेतीयाऽऽश्रवद्वारपरित्यागे– '''खीरं पि व हंसा जे, घुटंति केवलं समिद्रगुणे । दोसे विवज्जयंता, ते जाण सुजाणए पुरिसे ॥ १ ॥ 'ह इच्छह गुरुअत्तं, तिहुअणमज्झम्मि अप्पणो नियमा । ता सवपयत्तेणं, परदोसविवज्जणं कुणह ॥ २ ॥ ति पारमर्षोक्तिमनुस्परन सर्वदैव परदोषान्नैव त्रूयात्, पर्युषणायां तु विशेषतः, अप्रीतिकरं परेषां येग् त् राांघं कुप्येद्वा परस्तन्न वचनं भाषेत, तदुक्तं– ''अप्पत्तियं जेण सिया, आसु कुप्पिज वा परो । सवसो न भासेज्ञा, भासं अहियगामिणं ॥ १॥'' इति क्शाघायां परनिन्दायां च मूक एव स्यात् सततं सज्जनः, परग्रुणान्वेषणखदोषवीक्षणसज्जो भूत्वा परग्रुणप यून् पर्वतीकृत्योष्ठसेत्, परमाणुरूपानपि खदोषान् दृष्ट्वा खात्मानं निन्देत्, चित्तोद्वेगकारिणीं निष्ठुरां कर्कश	, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	देती वस्य पणं पागे देश
	१ भोगान् अभुआना अपि केऽपि मोहात्पतन्ति अधोगतिम् ॥ १ ॥ २ क्षीरमिव हंसा ये पिबन्ति केवऌं समृद्धगुणान् । दोषान् विवर्जयन्तस्तान् जानीहि सुझायकान् पुरुषान् ॥ २ ॥ ३ यदि इच्छत गुरुकत्वं त्रिभुवनमध्ये आत्मनो नियमात् । ततस्सर्वप्रयत्नेन परदोषविवर्जनं कुरुत ॥ ३ ॥ ४ अप्रत्ययं येन स्यात् आग्रु कुप्येद् वा परः । सर्वद्यो न भाषेत भाषामहितगामिनीं ॥ ४ ॥	KARCE AFOR	

श्रीपर्धुषण- पर्वकल्प- प्रभायां ॥ ९ ॥	मर्मोद्धाटिनीं छेदनभेदनकरीं प्राण्युपतापोपद्रवोपघातकारिणीं मनसा पर्यालोच्य सत्यामपि सावद्यां भाषां नैव भाषेत । किं मृगाङ्कादिव सज्जनमुखचन्द्रात्सावद्यवचनाङ्कारः परहृदयदाही कदाप्यवपतेत् ? नैवेति भावः । तृतीयाश्रवपरित्यागे परादत्तधनग्रहणं न कर्त्तव्यं यावज्जीवं दुस्सहदुःखावहत्वात् परचक्षुर्निष्काशनवत्, उक्तञ्च– ""एक्कस्स चेव दुक्खं, हणिज्जमाणस्स हवइ खणमित्तं। जावज्जीवं दुसहं, सपुत्तपोत्तस्स धनहरणे ॥१॥" इति । किं किमदत्तं न ग्राह्यमिति चेत्, तत्र– "पतितं विस्मृतं नष्टं, स्थितं स्थापितमाहितम्। अदत्तं नाऽऽददीत सं, परकीयं कचित्सुधीः॥ १॥" इत्यादि ॥ चतुर्थाश्रवपरित्यागे–	क्रि कृतियचत- श्रीश्रवनिरू- पणं तत्त्या- गोपदेशश्र ।
	ंजों देइ कणयकोडी, अहवा कारेइ कणयजिणभवणं । तस्स न तत्तिअ पुण्णं, जत्तिअ बम्भवए धरिए ॥१॥ इति सिद्धान्तवचनाद् ब्रह्मचर्यस्याऽपूर्वफलं ज्ञात्वा प्रबलात्मवीर्योल्लासाङ्करोन मनोगजं वशीकृत्याबाल्य- कालाद् यावज्जीवं ब्रह्मवतं विजयविजयादम्पतीवद् गृह्णीयात्, दृढशक्तिसंहननदीर्घायुरादिकारित्वात्, तदशक्तौ द्वात्त्रिंशद्वर्षावस्थायां ब्रह्मवतधारिश्रीपेथडमच्चिवद योग्यावसरे ब्रह्मवतं गृह्णीयात्. तत्राप्यशक्तौ द्वितीयादि-	494494494494494 11 4 11

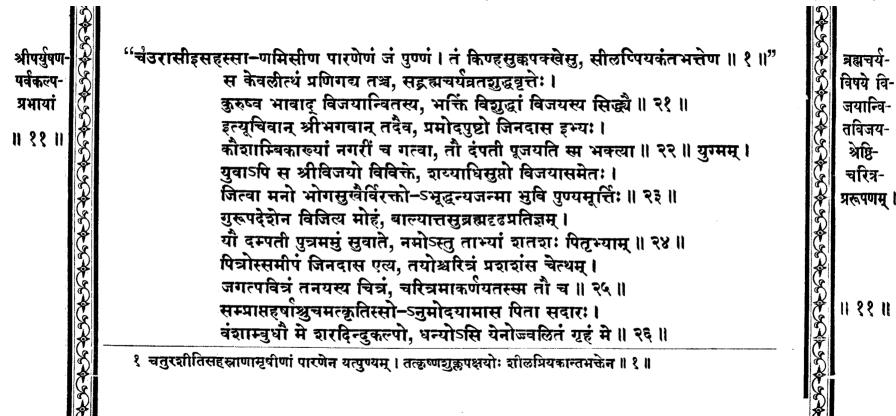
the	षट्पर्वेचातुमार्सासिकादिपर्वसिव महामङ्गलकारिपर्युषणापर्वणि त्ववश्यं तत्स्वीक्ठर्यात् , परस्त्रीसेवनस्योभय- लोकगर्श्वत्वात्तत्त्यागस्तु आवकाणां स्यादेवेत्यत्र तु किं वक्तव्यम् । विजयविजयादम्पतीकथानकं चैवम्– कौशाम्विकायां सुसमृद्धपुर्य–हेद्दाससंज्ञो धनदस्स्वदाने । सुआद्ध आसीज्ञिनतत्त्वविज्ञो–ऽर्हदासिकाख्याऽस्य सुधर्मपत्नी ॥ १ ॥ तयोस्तनुजो विजयाभिधान, आवाल्यकालादपि धर्मनिष्टः । स बाल्यकाल्ठे श्रुतवान् गुरुभ्यः, शीलोपदेशं भवरोगघातम् ॥ २ ॥ सिंहो यथेमं वशतां विधत्ते, नाष्टापदं कापि महावल्टिष्टम् । वश्यं विधत्ते विषयो विमूढं, धर्मेकनिष्टं न तथाऽगधीरम् ॥ ३ ॥ तेजोऽभिवृद्धिर्वरवुद्धिरायु-र्दीर्घं सदाऽञ्रोग्यमपूर्वशक्तिः । दासायते देवगणस्समृद्धि-त्र्रेह्यव्रत्तस्यस्य समीपसंस्था ॥ ४ ॥ तिजोऽभिवृद्धिर्वरवुद्धिरायु-र्दीर्घं सदाऽञ्रोग्यमपूर्वशक्तिः । वत्त्रव पुर्यां जिनधर्मरक्तो, धनावहो नाम धनाव्य आसीत् ॥ ५ ॥ तत्त्रैव पुर्यां जिनधर्मरक्तो, धनावहो नाम धनाव्य आसीत् ॥ ५ ॥ पत्नी धनश्रीरभवत्त्तीया, कन्या तयोः श्रीविजया जिताक्षा । जिनेन्द्रधर्मश्रवणैकताना, जैनक्रियाऽपूर्वरसेकमन्ना ॥ ६ ॥	* SA & SA	ब्रह्मचर्य- विषये वि- जयान्वि- तविजय- चरित्र- प्ररूपणम् ।	
Star Star	जिनेन्द्रधमेश्रवणेकताना, जेनकियाऽपूर्वरसेकमग्ना ॥ ६॥	CARDER R		

माधुर्यरूपाः प्रथमं विपाके, कटुखरूपाः परितोऽपि मध्ये । किम्पाकतुल्याः क्षणसौख्यदाश्चा−न्तेऽनल्पदुःखैकखनिर्हि भोगाः ॥ ७ ॥ सद्धर्मरक्तेति मुनेर्निशम्य, ब्रह्मोपदेशं रहसत्त्वशीला। ब्रह्मव्रतं कृष्णदं छेऽग्रहीत्सा, तयोर्विवाहोऽजनि दैवयोगातु ॥ ८ ॥ तौ दंपती सम्मिलितौ रजन्यां, मिथो वतं तन्ननु बुद्धवन्तौ । जगाद नाथं विजयाऽतिहर्षाद्, यथेच्छमन्योपयमं कुरुध्वम् ॥ ९ ॥ धर्मैकमूर्त्तिर्विजयस्तदाऽवक्, हंसीव हंसोऽपि सदाऽत्ति मुक्ताम् । सुशीलमुक्तां त्वमिवाप्यहं वै, तथा रमे हंस्युपमे चरिष्ये ॥ १० ॥ कदापि दंष्ट्रीव न भोगविष्ठा-मत्स्यामि जन्माऽफलकं यतरस्यात् । निश्चित्य चैंवं ननु सर्वथैव, ब्रह्मव्रतं धारयतस्स नित्यम् ॥ ११ ॥ ज्ञाते पितृभ्यां नियतं हि दीक्षा, प्राह्येति संधां कुरुतस्म तौ द्राक् । चम्पानगर्यां जिनदासनामा, श्रेष्ठी जिनेन्द्रागमबद्धनिष्ठः ॥ १२ ॥ चतुर्युताशीतिसहस्रसङ्ख्या, रङ्कस्य भाग्याचदि मे गृहं द्राक्। अभ्याव्रजेयुर्मुनयो विमुक्ति-मार्गाध्वनीना भवसिन्धुनावः ॥ १३॥

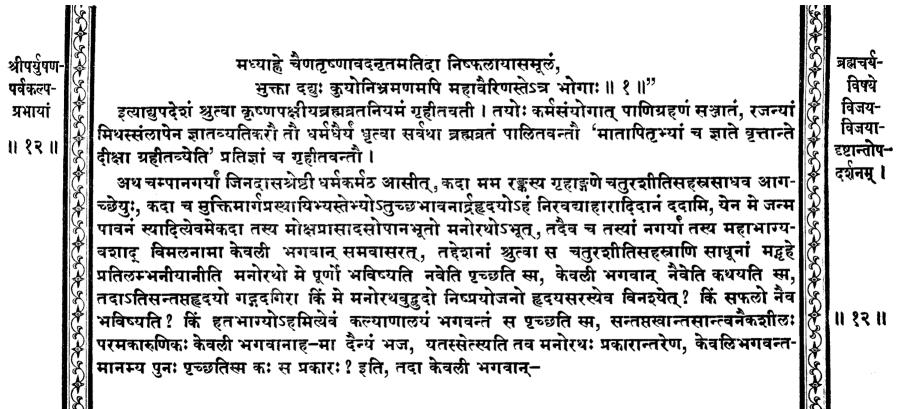

तदाच्छसद्भावनया ददेऽहं, चतुर्विधाहारमदोषमेभ्यः । स्याद् यत्प्रभावाद्विमलं खजन्में-त्येवं स दर्ध्यौ सुविद्युद्धचित्तः ॥ १४ ॥ युग्मम् अधैकदा तस्य पुरस्य भाग्यात्, श्रीकेवली श्रीविमलाभिधानः। भव्याजसूर्यस्समवासरत्स, तद्देशनां तां श्रुतवान् पवित्राम् ॥ १५ ॥ चतुर्युताशीतिसहस्रसङ्ख्या, रङ्कस्य मे वेरमनि साधुवर्याः । विद्युद्धभोज्यैः प्रतिलम्भनीया, एवं स्प्रहा सेत्स्यति मे न वा किम् ? ॥ १६ ॥ तत्पृष्ट इत्थं भगवानुवाच, नैवेति श्रुत्वा स विषादमाप। मनस्सरस्येव विलीनतां किं, यायात्स्प्रहाबुद्धद एष मे द्राक् ? ॥ १७ ॥ मनोरथो में फलदो न किं स्यात्,, केनाप्युपायेन कदापि नाथ ! । रङ्के मयीशाशु कृपां विधेहि, यतसरप्रहासिदित उद्धतिमें ॥ १८ ॥ संतप्तशान्त्येकपरायणोऽसौ, दयाईचित्तो भगवान् जगौ तं। मा दैन्यभावं भज तेऽभिलाषो-ऽन्यसात्प्रकारान्नु फलिष्यतीति ॥ १९ ॥ कृताञ्चलिः श्रीभगवन्तमीशं, नत्वा पुनः केवलिनं जगौ सः । कोऽसौ प्रकारो भगवन् ! कृपालो ?, व्यावर्ण्यतां मत्पुरतोऽधुनैव ॥ २० ॥

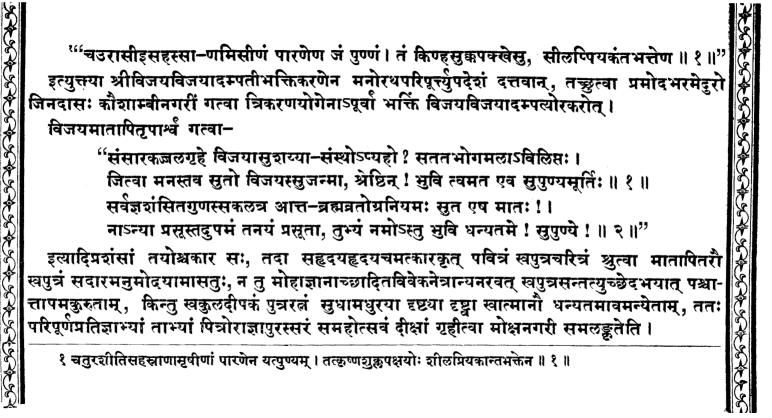

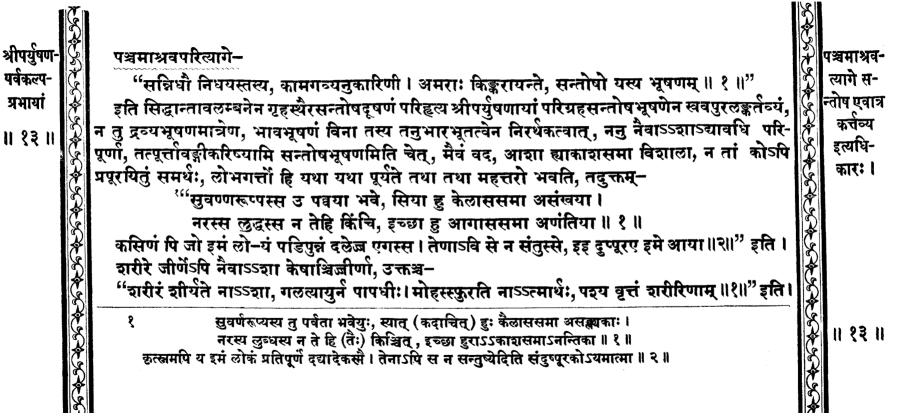

A CARE	संमूढचित्ताज्ञचवत्कदापि, न पुत्रसन्तानविनाद्रावुद्ध्या । हृद्राऽनुतापं विद्धे स मेने, खवंद्रारतं खजनुख धन्यम् ॥ २७ ॥		ब्रह्मचर्य- वेषये वि-
Statestatestatestatestatestatestatestate	पूर्णप्रतिज्ञौ चतुरौ पितृभ्यां, पुण्यप्रपाभ्यामनुमोद्यमानौ । द्राग दम्पती तौ सुग्रहीतवन्तौ, दीक्षां भवाव्ध्युत्तरणैकनावम् ॥ २८ ॥ विद्युद्धचारित्रबल्डेन लब्ध्वा, श्रीकेवलज्ञानमनेकसत्त्वान् ।		जयान्वि- तविजय- श्रेष्ठि-
H H H	प्रबोध्य तो मोक्षपुरीं विद्युद्धां, प्रजग्मतुभाग्यवतां धुरीणौ ॥ २९ ॥ प्रयमयमेव ग्दारूपेण विजयविजयादम्पतीकथानकं चैवम्-बालबोधायोच्यते ।	K K	त्राष्ठ- चरित्र- प्ररूपणम् ।
the Contraction	कौशाम्ब्यामईदासाईदास्योः पुत्रो विजयनामक आसीत्, स च बाल्यावस्थायां– "विषयगणः कापुरु्षं, करोति वशवर्तिनं न सत्पुरुषम् । बधाति मशकमेव हि, ऌतातन्तुर्न मातङ्गम् ॥ १ ॥	& & & & & & & & & & & & & & & & & & &	•
N N N	अमराः किङ्करायन्ते, सिद्धयः सह सङ्गताः । समीपस्थायिनी सम्पत् , शीलालङ्कारशालिनाम् ॥ २ ॥" इत्याग्रुपदेशतः प्रबलवीर्योछासोत्साहतः शुक्लपक्षीयब्रह्मव्रतनियमं गृहीतवान् , तत्रैव च नगर्यां धनावह- धनश्रियोर्विजयानान्नी पुत्री आसीत्, सा च–	So and	
the set	वनात्रयापजयानान्ना उत्रा जासात्, सा च− "आदौ माधुर्यरूपाः परिणतिकटुका ये च किम्पाकतुल्याः, कण्डूकण्डूयनाभाः क्षणिकसुखकरा दुःखसंयोजिनोऽन्ते ।	A Solar	
No de Se	ગાળ્યુ મળ્યુ વળા ગાળ આગાસા છુલા થારા છુન્લા વાલા માંગળા મ	So So So	

श्रीपर्यु० ३

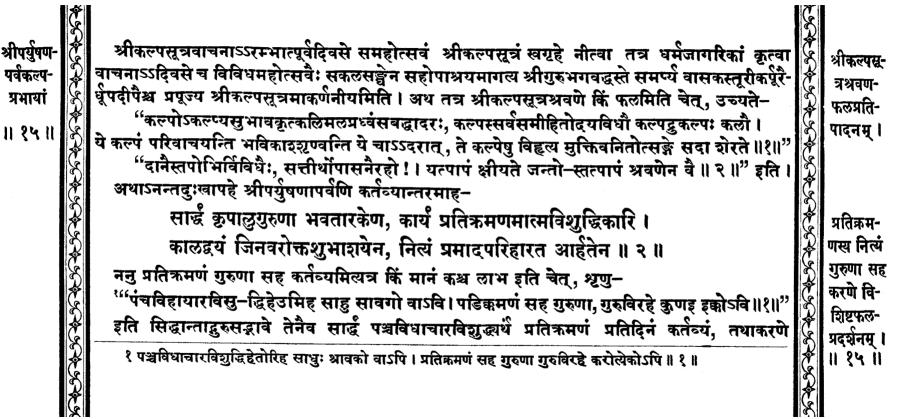

A.Z.18

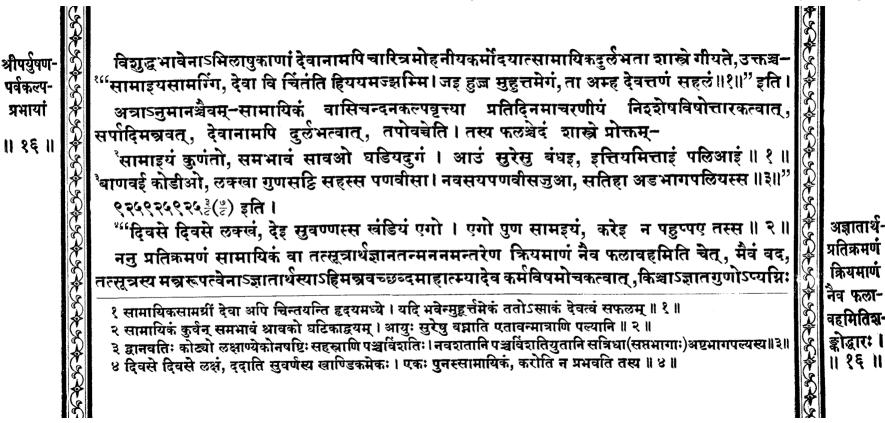
A P A P P A	पुनः कथम्भूतैः आवकैः । कलिकाल्ठेऽपि कल्पद्रुकल्पं पर्युषणपर्वाऽऽराधनीयमित्यादाङ्कायामाह— प्रदामरुद्वकषायवर्गेरिति,	1 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2
the second of the second of the second s	^{***} जो चंदणेण बाहुं, आलिंपइ वासिणाऽवि तच्छेइ। संथुणइ जो अ निंदइ, महरिसिणो तत्थ समभावा॥१॥" इत्येवं रागद्वेषाभावलक्षणेन प्रज्ञामेन कषायनिरोधः कर्तव्यः। ^{***} तिवं पि पुबकोडी-कयं पि सुकयं मुहुत्तमित्तेणं। कोहग्गहिओ हणिउं, हहा! हवइ भवदुगे वि दुही॥१॥" इत्येवमसृतमयं प्रमुवचनं मनसि धृत्वा कोधादिकषायाणामुदय एव न स्यादित्येवं प्रज्ञान्तवृत्त्या पूर्वमेव वर्ति- तव्यम्, अत्र कदाचित्केनचिन्निमित्तेन कषायोदयस्त्यात् तदा कषायसंलीनतायोगेन तद्विफलीकरणं कर्तव्यम्, उपज्ञान्तकषायोऽप्यनन्तज्ञः प्रतिपातं लभते किं पुनरन्य इति हेतोर्नैवाऽल्पेऽपि कषाये विश्वसितव्यम्। उक्तञ्च- ^{***} जइ उवसंतकसाओ, लहइ अणंतं पुणोऽवि पडिवायं। न हु भे वीससियबं, थेवेऽवि कसायसेसम्मि॥१॥	रि श्रमभाव- श्रम्या कषा- यनिरोधः कर्त्त्रच्य इ- स्रि त्यधिकारः।
CAR AR AR	१ यश्चन्दनेन बाहुमालिम्पति वासिनाऽपि तक्ष्णोति । संस्तौति यश्च निन्दति महर्षयस्तत्र समभावाः ॥ १ ॥ २ तीव्रमपि पूर्वकोटीकृतमपि सुकृतं मुहूर्त्तमात्रेण । कोधगृहीतो हत्वा हहा ! भवति भवद्विकेऽपि दुःखी ॥ १ ॥ ३ यद्युपशान्तकषायो लभतेऽनन्तं पुनरपि प्रतिपातम् । न खलु भवद्गिर्विश्वसितव्यं स्तोकेऽपि कषायशेषे ॥ १ ॥	10 4 10 4 10 4 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10

in the second seco	/ torial ya Orini Railabbe	iguioun Oyc
¹¹¹ अणथोवं वणथोवं, अग्गीथोवं कसायथोवं च । न हु भे वीससियवं, थेवं वि हु तं वहुं होइ ॥ २ ॥" "'दासत्तं देइ अणं, अइरा मरणं वणो विसप्पंतो। सवस्स दाहमग्गी, दिंति कसाया भवमणंतं ॥३॥" इ पैरेतकुइयमानोऽपि मनागपि मनसा न क्षोभमुपगच्छेत्, भावयेच तत्त्वमिदम्– "आकुष्टेन मतिमता, तत्त्वार्थगवेषणे मतिः कार्या। यदि सत्यं कः कोपः?, स्यादन्दतं किं नु कोपेन ?॥१॥" इ अजिनोक्तकियानुष्टाने प्रमादे सति परमकरूणानिधानैर्धर्वादिभिः प्रोरितः सन् ममैवाऽयमसदनुष्टायि दोष इति परमार्थ पर्यालोच्य नैव कुप्पेत्, नाऽपि परुषं वदेत्, अपि तु करुणापात्रस्य ममाऽयं भगवताम प्रहः, यदेते निस्सीमान्टपकृतपरोपकारेकरसिकास्तातपादाश्र्श्रीगुरवस्सम्यगनुज्ञासयन्ति मां पुत्रमिव पित मोहनिद्रासुसं मां प्रतिवोध्य श्रेयःकार्ये प्रेरकत्वेन परमबन्धवः । उक्तञ्च– "गेहम्मि अगिजालाल-उलम्मि जह णाम डज्झमाणम्मि। जो बोहेइ सुयंतं, सो तस्स जणो परमबंधू॥ 'जह वा विससंज्रत्तं, भत्तं निद्धमिह भोत्तुकामस्स।जो वि सदोसं साहइ, सो तस्स जणो परमबंधू॥ श्रह स्वात्वं ददाति कणमचिरात्मरणं वणो विसर्पन् । सर्वस्र त्त्वाया भवमनत्तम् ॥ ३॥ २ इत्रणस्तोकं वणस्तीकमग्निस्त के कायप्त्तोकञ्च । न खन्तु भवद्वित्विश्वस्तित्वयं स्तोकमपि सन्तु तद्दहु भवति ॥ २ ॥ २ इर्यायतं ददाति कणमचिरात्मरणं वणे विसर्पन् । सर्वस्त दाहागग्नित्मपि सन्तु तद्दहु भवति ॥ २ ॥ २ इर्यायतं दत्ताति क्रणमचिरात्मरणं वणे विसर्पन् । सर्वस्त तत्त्वन परमवन्धुः ॥ १ ॥ ३ यथा वा विषसंग्रुक्तं भक्तं क्रिग्धमिह भोक्तकामस्य । योऽपि सदोपं साधयति (कथयति) स तस्य जनः परमवन्धुः ॥ २ ॥	ते। किंग नेव सित सित मिति पर मिति पर पर सत मन कर्म कर्म स्युप्दे स्युप्दे स्युप्दे स्युप्दे स्युप्दे स्युप्दे स्युप्दे स्युप्ते स्रुप्ते स्रुप्ते स्रित स्रित सत मिति स्रुप्ते स्रुप्ते सत सत सत सत सत सत सत सत सत सत सत सत सत	वेश्व- व्य- प्ररू- म् । कृश्य- सति क्रि सति ज्यः तुत- म् इ-

परोऽपि कोधाग्निदीप्तो द्विषञ्चपि नाऽयं राष्ठः, मत्पूर्वकृतकर्महनने सहायभूतः सन् मित्रमेवेति भावयद्भिः प्रश्नमाम्टतनिधानैरसौ क्षमयितव्यः, न तु स शघुं मत्वा हन्तव्यः, पूर्वकृतकर्महनने मित्रस्याऽपि शत्रकृत्स हनने कषायराष्ठुपुष्टिकरणेन तस्य मूर्खशिरोमणित्वं स्यात्, तदुक्तम्- "मित्राणि प्राणिवर्गस्तु, यो द्विषञ्चपि कर्महा । कामं क्षमयितव्योऽसौ, क्रुधा दीप्तः शमाम्टतैः ॥ १ ॥ कषायविषयान् रात्र्ज्, परिपुष्यन्ति मित्रवत् । सुह्रदोऽसुमतः शत्रू-कृत्य निम्नन्ति धिग् जडाः ॥ २॥ कषायविषयान् रात्र्ज्, परिपुष्यन्ति मित्रवत् । सुह्रदोऽसुमतः शत्रू-कृत्य निमन्ति धिग् जडाः ॥ २॥" इति । युनः कथम्भूतैः आवकैः पापामयरसायनभूतपर्युषणाराधना कार्येत्यत आह्- श्रीकल्पसूत्रसविधिश्रवणैकतानैरिति, प्रथमदिनञयसत्काऽपूर्ववैराग्यदयादिरसपोषकश्रीपर्युषणपर्वाष्टाहि- काव्याख्यानस्याऽनन्तार्थकसर्वसमीहितार्थमदायिकल्पद्वकल्पश्रीकल्पसूत्रस्य चाऽऽत्मगतं हृदयशोषादिश्रमम- विगणय्य कृच्छ्रेणाऽप्येते जीवाः प्रतिवुध्यन्तां दुःखाच मुच्यन्तामित्यनुग्रहदुद्ध्या प्रतिक्षणं परार्थकरणप्रवर्द्ध- मानमहाशयेन यथा यथा परेषाम्रुपकारो भवति तथा तथा श्रेयोमार्गेऽभुयत्रेत कृत्ययोगेन महाम्रुनिना भव्यात्मनां संवेगनिर्वेदादिलोकोत्तरगुणवृद्धिर्यथा स्यात्तथा वाच्यमानस्य चित्तैकाग्य्याञ्जलिमग्रहपूज्ञाप्रभाव- नादिविधिना विकथाचतुष्टयनिद्रादाविधिपरिहारेण च श्रवणैकतानैः श्रीवज्रसामिवच्छासनोन्नत्रित्रीविधायिनी श्रीपर्युषणाराधना कार्या ।	 परः कर्म- हनने सहा- यभूतस्सन् मित्रमेवे- ति भावना- ऽधिकारः । श्रीकल्पद्य- त्र अवणआ- र्र वणविधि-
---	--

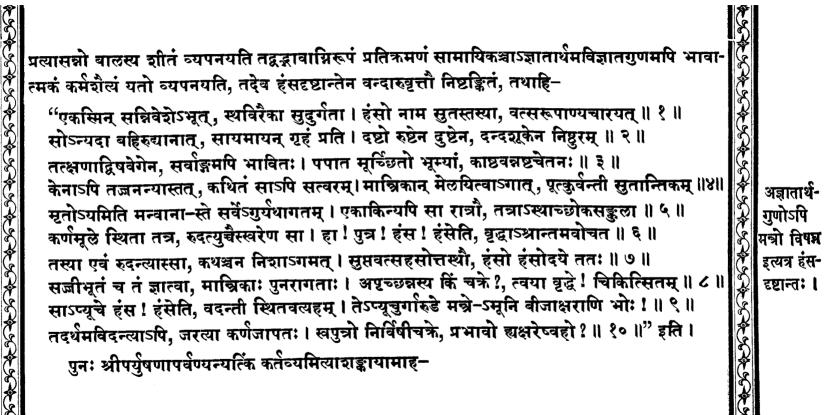

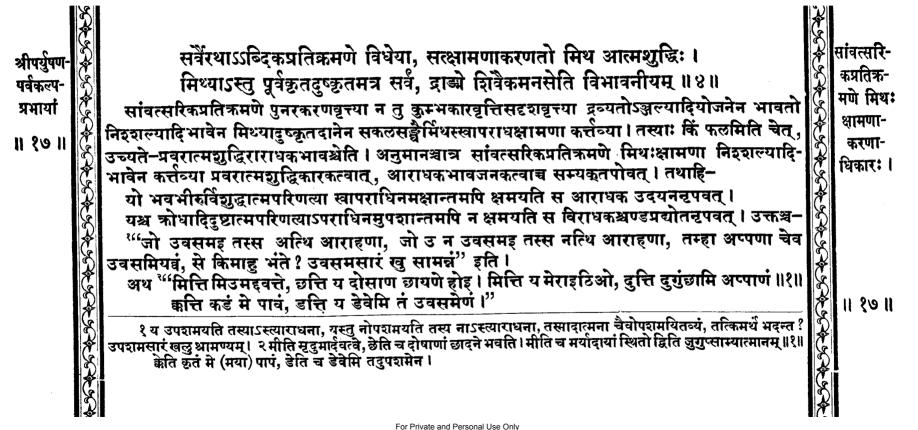
A S & S & S & S & S & S & S & S & S & S	सारणा-प्रमादपरिहारणादिद्वारा कियाविद्युद्ध्या भावविद्युद्धिः, गुरुमुखसूत्रपाठअवणोद्धृतद्युभभावाद्वि- रोषतः कर्मक्षयोपशमः । "गुरुसकिखओ हु धम्मो" इति जिनाज्ञाराधनञ्च । ननु प्रतिकमणमित्यस्य कोऽर्थ इति चेत्, उच्यते "स्वस्थानाद्यत्परं स्थानं, प्रमादस्य वशाद्धतः । तत्रैव कमणं भूयः, प्रतिकमणमुज्यते ॥ १॥" इति । प्रवचनसारोद्धारद्वत्तिपद्येन तछक्षणं जानीहि । षडावश्यकफलञ्चैवम् "आवस्सयमुभयकालं,ओसहमिव जे कुणंति उज्जुत्ता। जिणविज्जकहियविहिणा, अकम्मरोगा य ते हुंति॥ १॥" इति । अनुमानमुद्रा चैवम्- प्रतिकमणकिया उभयकालमवश्यं कर्तव्या, सर्वथा रोगनिवृत्तिकारित्वे सत्यात्मस्वास्थ्यकारित्वाद्, या या किया सर्वथा रोगनिवृत्तिकारित्वे सत्यात्मस्वास्थ्यकर्त्त्री सा सोभयकालमवश्यं कर्तव्या यथौषधपानकिया, तथा चेयम्, तस्मात्तधेति पर्यवसितम् । न चाञ्त्र प्रतिकमणमात्रेण सन्तोषितव्यं किन्त्वनेकशः प्रतिदिनं सामायिकमपि कर्त्तव्यमित्याश्ययेनाघ्ठङ्- सामायिकं च समभावमरो च मित्रे, निदशेषकर्मविषमुत्त्त्यदिमन्त्रकल्पम् । सावद्ययोगपरिहारटढप्रतिज्ञं, कार्यं त्रिधा परशुग्रुचन्दनकल्पवृत्त्त्या ॥ ३ ॥ १ आवश्यकमुभयकालमौपधमिव ये कुर्वन्त्युद्युकाः । जिनवैद्यकथितविधिनाऽकर्मरोगाश्च ते भवन्ति ॥ १ ॥	प्रतिक्रमण- शब्दार्थस्य तत्फलस्य च निरूप- णम्।प्रतिक्र- मणक्रिया- याः कत्त्त- व्यत्वेऽनु- मानप्रमाण- प्रदर्शनश्च । सामायिक- तिरूपणं तत्फलप्र- स्पणश्च ।
	For Private and Personal Use Only	

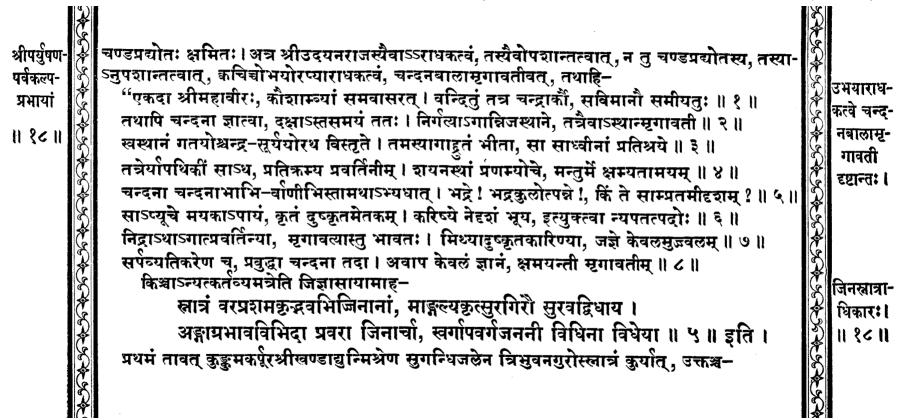
a sa a s

A P P P P

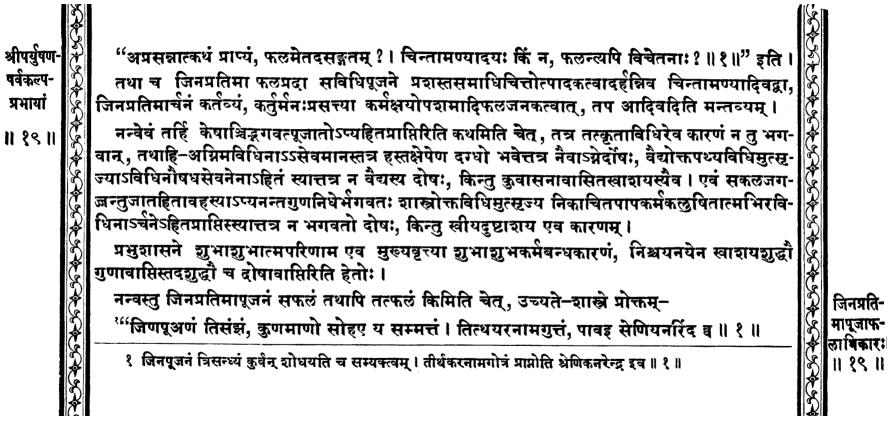

n n n n o da da sig	/ torial fa orini railaooagaroa
"मित्ति कायभावनम्रतारूपमृदुत्वमार्दवत्वे, छत्ति असंयमदोषच्छादने, मित्ति चारित्रमर्यादायां स्थि दुत्ति ज़ुगुप्सामि दुष्कृतकर्मकारिणमात्मानम्, क्वत्ति कृतं मया पापं, डत्ति डेवेमि-लुम्पयामि तदुपशमेन इत्येवं 'मिच्छामि दुक्कुर्डं'पदाक्षरार्थं इति हेतोः कृतपाप एवाऽपराधी मिथ्यादुष्कृतं दयात्, नाऽहं तथा, इ एवाऽहमिति किमर्थं मिथ्यादुष्कृतं ददामीत्येवं द्वयोर्मध्ये यचेकोऽपराध्यपि वृयात्तदा स द्विगुणं पापं करो त्वस्य वाल्टत्वं च प्रकाशयति, मृषाभाषणेन स्वात्मानमनन्तसंसारकान्तारमनुवर्त्तयति च । उक्तञ्च- "'पावं काऊण सयं, अप्पाणं सुद्धमेव वाहरह । दुगुणं करेइ पावं, वीयं वालस्स मंदत्त्तं ॥ १ ॥" इति । भावतो मिथः क्षामणं चनपराधिनोऽपि तृतीयौषधवत् पुष्टिकार्येव, तत्रोदयनराजदृष्टान्तश्चाञ्यम्- सिन्धुसौवीरदेशाधिपतिर्दशमुकुटवद्धभूपसेव्य उदयनराजो विद्युन्मालिसमर्पितश्रीवीरम्रतिमार्चनामभ् निरोगीभूतगन्धारश्राद्वार्पितगुटिकाभक्षणतो जाताद्धुतरूपायाः सुवर्णगुलिकाया देवाधिदेवमतिमायुताया इ हर्तारं मालवदेशभूपं चतुर्दशमुपसेव्यं चण्डप्रयोतराजं देवाधिदेवप्रतिमाप्रत्यानेपन्नसङ्घामे बद्धा पश्चा गच्छन् दशपुरे वर्षासु तस्थौ, वार्षिकपर्यणि च स्वयमुपवासं चके, भूपादिष्टसूपकारेण भोजनार्थं प्रष्टेन च प्रचोतेन विषभिया श्राद्धस्य ममाऽप्ययोपवास इति प्रोक्ते धूर्तसाधार्मकेऽप्यसिन्नक्षमित्ते मस प्रतिकमण् युध्यतीति तत्सर्वप्रदानतसद्भाले 'मम दासीपतिः' इत्यक्षराच्छादनाय सर्णपददानतश्च श्रीउदयनरा १ पापं इत्वा स्वयात्मानं गुद्धमेव व्याहरति । द्विग्रुणं करोति पापं द्वितीयं वालस्य मन्दत्वम् ॥ १॥	1" । राख राति, भ भावतः भावः

श्रीपर्यु० ४

in the second	Alla ya onin Kallabbagaiban Oya
⁴⁴⁴ धुसिणकप्पूरमीसं तु, काउं गंघोदगं वरं । तओ सुवणनाहस्स, ण्हवेइ भत्तिसंजुओ ॥ १ ॥" इति तदानीं च- ""बालत्तणाम्मि सामिय !, सुमेरुसिह्रम्मि कणयकलसेहिं। तियसासुरेहिं ण्हविओ, ते घन्ना जेहिँ दिटोऽसि मेरुरुद्वेन्ने च यत्सात्रं, जगद्धर्तुस्सुरैः कृतम् । बभूव तदिहास्त्वेत-दस्पत्करनिषेकतः ॥ २ ॥" इत्यादि भावनीयम् । तदनन्तरं "पुप्फक्खयधुईहिं तिविहा पूया मुणेयद्या" इति सिद्धान्तोक्तेरङ्गादिभेदत्रयवती पूजा ब तत्र चन्दनकेशरगोरोचनकस्तूरीपुष्पमनोहराभूषणादिभिरङ्गपूजा १, अक्षतधूपदीपनैवेचादिभिरयपूज अपूर्वस्तोत्रचैत्यवन्दनादिभिश्च भावपूजा ३, कार्या । अध "प्रसन्नो हि फलप्रदः" इति प्रत्यक्षसिद्धं, न च जिनविम्बं जडरूपत्वेन प्रसन्नमिति न फलप्रदं, त जिनविम्बार्चनं न कर्तव्यं निष्फलत्वाज्ञलताडनवदिति चेत्, मैवं; जडरूपत्वेन प्रसन्नमिति न फलप्रदं, त जिनविम्बार्चनं न कर्तव्यं निष्फलत्वाज्ञलताडनवदिति चेत्, मैवं; जडरूपत्योऽपि चिन्तामणिरत्नदक्षिण राङ्कादेर्भत्तया सविधिपूजने फलजननश्रवणेन हेत्वसिद्धेः, तदुक्तम्- १ घुस्तणकर्पूरमिश्चं तु इत्वा गन्धोदकं वरम् । तनो मुवननाथस्थ(नाथं) झपयति भक्तसंयुतः ॥ १ ॥ २ वाल्वं सामिन ! सुमेरुधि कनककलरौः । त्रिव्रासुरैस्झपितसे धन्या यैर्दधोऽसि ॥ १ ॥ ३ प्रणाक्षतस्तुतिभिस्तिविधा पूजा मन्तव्या ।	॥१॥" कार्या । जा २, भिक्त भूम अङ्गाग्रभाव- प्जावि- भानम् । भाषा च भूम जिनप्रति-

S. S.

णाद

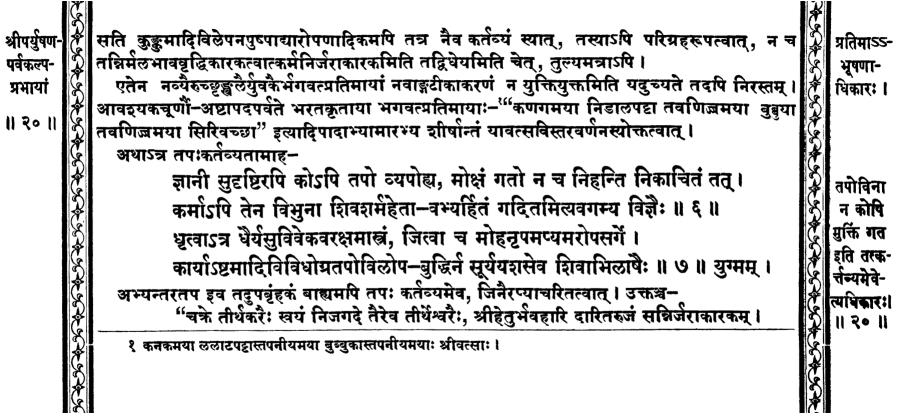
्री करणफला-४ घिकारः ।

'पूएइ जो जिणचंदं, तिन्नि वि संझासु पवरकुसुमेहिं। सो पावइ सुरसुक्खं, कमेण मुक्खं सया सुक्खं ॥२॥ ैइकेण वि कुसुमेणं, भत्तीई वीयरायपूर्याए। पावइ परमविभूइं, जीवो सिरिकुमारपाऌ व ॥ ३ ॥ कंचणमोत्तियविद्धम-रयणाभरणेहिं भावसंजुत्तो।जो पूएइ जिणिंदं, सो पावइ सासयं ठाणं ॥४॥" इत्यादि। श्रीपर्युषणायां त्वष्टसप्तदशादिभेदैस्सर्वप्रकारद्रव्यभावभक्त्या विशेषतः पूजा कार्या । तदुक्तम्− "'संवच्छरचाउम्मा–सिएसु अटाहिआसु अ तिहिसु। सवायरेण लग्गइ, जिणवरपूआतवगुणेसु ॥१॥" इति। अत्र विरोषपूजाकरणे किं फलमिति चेत्, तृतीये सप्तमेऽष्टमे वा भवे मोक्षप्राप्तिः । तदुक्तम्-"'जो पूयइ पज्जुसणे, जिणिंदरायं तहा विगयदोसं। सो तइयभवे सिज्झइ, अहवा सत्तहमे जम्मे ॥१॥" इति। एतेनाऽलङ्करणैर्भगवत्प्रतिमा नाऽलङ्करणीया, भगवतो निष्परिग्रहत्वादिति दिगम्बरीयमतमपि निरस्तं, तथा १ पूजयति यो जिनचन्द्रं तिसृष्वपि सन्ध्यास प्रवरकुसुमैः । स प्राप्नोति सुरसुखं क्रमेण मोक्षं सदा सौख्यम् ॥ २ ॥ २ एकेनाऽपि कुसुमेन भक्त्या वीतरागपूजया। प्राप्नोति परमविभूतिं जीवः श्रीकुमारपाल इव ॥ ३ ॥

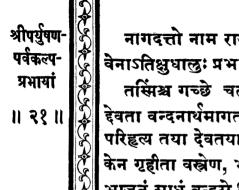
३ काञ्चनमौक्तिकविद्रुमरत्नाभरणैभीवसंयुक्तः । यः पूजयति जिनेन्द्रं स प्राप्नोति शाश्वतं स्थानम् ॥ ४ ॥

४ संवत्सरचातुर्मासिकेष्वष्टाह्निकासु च तिथिषु । सर्वादरेण लगति जिनवरपूजातपोगुणेषु ॥ १ ॥

५ यः पूजयति पर्युषणे जिनेन्द्रराजं तथा विगतदोषम् । स तृतीयभवे सिध्यत्यथवा सप्ताष्टमे जन्मनि ॥ १ ॥

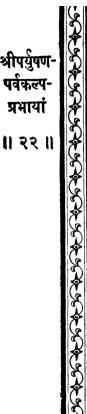
			buguiot
Deter the service of	सचो विघ्नहरं हृषीकदमनं माङ्गल्यमिष्टार्थकुद् , देवाकर्षणमारदर्पदल्नं तस्माद्विघेयं तपः ॥१॥" इति । तथा च शल्यत्रयोन्मूलनं जन्मत्रयपावनमष्टमतपोऽपि नागकेतुवत्कर्तव्यमेव महाफलदायित्वात् । उक्तञ्च- ""जं छम्मासियवरसिय–तवेण तिबेण कोडिवरिसेण। पावं झिज्जइ मुणिणो, अट्टमेणं तह पज्जुसणे ॥१॥" इति । न च तपस्यऽधृतिरपि कर्तव्या, धीरतायामेव तस्य सफलत्वात् । उक्तञ्च- "जेस्स धिई तस्स तवो,जस्स तवो तस्स सोग्गई सुलहा। जे अधितिमंतपुरिसा,तवो वि खल्ज दुल्लुहो तेसिं॥१॥इति । महातपस्विभक्तिं स्वहस्तेन कृत्वैव मुख्यवृत्त्या प्रत्याख्यानं पारयितव्यमिति तदानीमपि घृतिर्धर्त्तव्या । एतेनाऽभ्यन्तरमेव ज्ञानध्यानादितपः कर्तव्यं, तस्यैव निकाचितकर्मणोऽपि विनाशकत्वात्, न बाद्यं तप इत्यारेकापि निरस्ता, बाह्यतपसो जिनैरप्याचरितत्वात् , अभ्यन्तरतपःपुष्टिकारित्वेन तत्सहकृतस्यैवाऽभ्यन्तर- तपसो निकाचितकर्मणोऽपि विनाशकत्वाच, मदोन्मत्तेन्द्रियाश्वदमनकारित्वाच कर्तव्यमेव तत्, प्रतिलेखना- दिक्रियावत् । न च तपःकाले कोधादिसामग्रीसद्वावेऽपि कोधमानादिरपि कर्तव्यः, किन्तु क्षमास्त्रमेवाऽभोव मोहमहाराजविजये घर्तव्यं विवेकश्च कर्तव्यः, न च वन्दनधूजनसत्काराद्यभिलाषाऽपि कर्तव्या, यतस्तथाकरणे तदपूर्वफलोत्पत्तिरेव न स्यात् । तदेव सिद्धान्तोक्तद्यान्तेन प्रदर्यते । तथाह–	कत्तेव पदेः तत्फल वर्णन अभ्य मेव कर्त्तव्य	ञ्यती श्वः हुच्चा द्यः तपः वं नत्
* Cr & Cr &	१ यत् षाण्मासिकवार्षिकतपसा तीवेण कोटिवर्षेण । पापं क्षीयते मुनेरष्टमेन तथा पर्युषणे ॥ १ ॥ २ यस्य धृतिस्तस्य तपो यस्य तपस्तस्य सद्गतिस्सुलमा । येऽधृतिमन्तः पुरुषास्तपोऽपि खलु दुर्लभं तेषाम् ॥ १ ॥	~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~	

S A

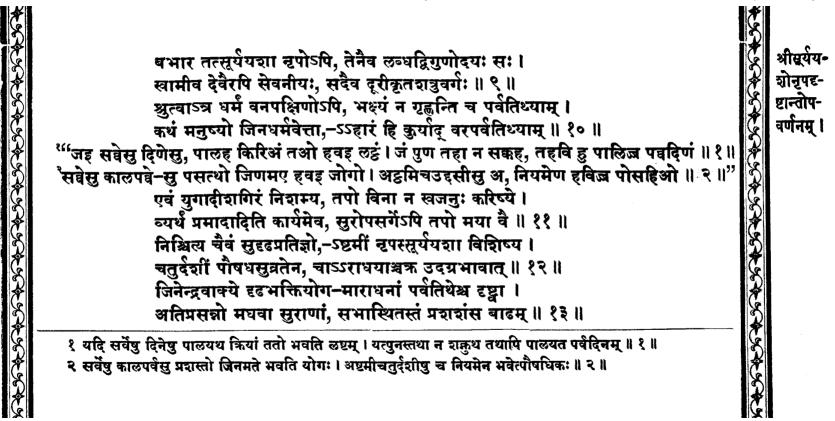
नागदत्तो नाम राजपुत्रो बाल्यावस्थायामेव वैराग्यरसाईहृद्ध्यः प्रव्रजितः, स च किल पूर्वतिर्यंग्भवानुभा-तप:काले वेनाऽतिश्चधालुः प्रभातसमय एव भोकुमारभते यावत्सूर्यास्तमनवेलं, तथाप्युपशान्तखभावो धर्मश्रद्धालुश्च बन्दनपू-तसिश्च गच्छे चत्वारस्तपखिनस्तद्यथा-चातुर्मासिकस्त्रिमासिको द्विमासिक एकमासिकश्च, रजन्यां काचि-जनसत्का-राद्यभिला-देवता वन्दनार्थमागता, चतुस्त्रिद्व्येकमासिका अनुक्रमेण स्थिताः क्षुल्लकश्च तदनु स्थितः, तान् सर्वांस्तपस्विनः **पाकरणे** परिहृत्य तया देवतया क्षलको वन्दितः, पश्चात्ते सर्वे तपस्तिनो रुष्टाः, निर्गच्छन्ती सा देवता पूर्वं चातुर्मासि-नापूर्वफ-केन गृहीता वस्त्रेण, भणिता चाऽनेन तपस्तिना, हे कटपूतने ! अस्मांस्तपस्तिनः किमिति न वन्दसे ? कथमेनं कूर-रोत्पत्ति-भाजनं साधुं वन्दसे ? सा देवता भणति-अहं भावतपस्तिनं वन्दे, न पुनः पूजासत्कारपरान् मानिनश्च तप-रिति सद्द-खिनः, पश्चात्ते तपखिनस्तं वन्द्यमानं क्षुछकं प्रत्यमर्षं वहन्ति । देवता चिन्तयति, एते क्षुछकं मा निर्भर्त्स- 🕅 ष्टान्तराप-यन्तु, ततः सन्निहिता चैव तिष्ठामि, निर्भर्त्सनं चेत्ते कुर्युस्तदा प्रतिबोधयिष्यामि । द्वितीयदिवसे क्षुल्लकसत्त-वर्णनम् । पस्व्याज्ञापुरस्सरं भिक्षार्थं गतः, प्रलागत आलोच्य चातुर्मासिकक्षपकं निमन्त्रयति, तेन तपस्तिना तस्य पतद्वहे श्रेष्म निष्ठ्यतं, क्षुल्लको भणति, तुभ्यं मया श्रेष्ममल्लको न दत्तस्तत् क्षम्यतां, मिथ्या मे दुष्कृतं भवतु, 11 28 11 A BARA पुनरेवं न करिष्यामि, तच्छ्रेष्म तेन क्षुलकेनोपरित एव बहिष्कृत्य श्ठेष्ममल्लके क्षिसं, अन्यचाऽऽहारजातं सुक्तं, एवं यावन्त्रिमासिकेन द्विमासिकेनैकमासिकेन च श्ठेष्म क्षिप्तं तत्तेन तथैव दूरीकृत्य श्रेष्ममछके क्षिप्तं, बला-

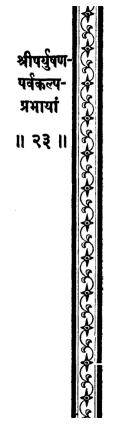
A B & B & B & B & B & B & B & B & B & B	त्कारं कृत्वा लम्बनान् ग्रह्लामीति कृत्वा तपस्विना क्षुल्लको बाहौ गृहीत उपालम्भश्च दत्तः, तदानीं तस्य क्षुल्लक- स्याऽदीनमनसश्च विद्युद्धपरिणामस्य विद्युद्ध्यमानाभिर्ऌेदयाभिर्घातिकर्मक्षयेण केवलज्ञानमुत्पन्नम् ।	अपिते में उपि देवे पसगेंऽपि अप न तपे पिलोपनु	ो- वे ो- भी -
---	---	--	---------------------------

जिनेन्द्रजन्मादिपवित्रतीर्थ-भूता जनानामघराझिहन्त्री । सम्यक्त्वसंवर्द्धनहेतुभूता-ऽयोध्या पुरी वैरिगणैरयोध्या ॥ २ ॥ युग्मम् । अनेकभूपालविज्ञालमोलि-कोटीररताश्चितपादपद्मः। वर्वत्ति तस्यां धृतसत्प्रतिज्ञो, वीरवतः सूर्ययद्या चपालः ॥ ३ ॥ अभूत्तदीया रमणीऌलाम−भूता जयश्रीऌलनाऽतिहृद्या । विद्याधरी सर्वगुणा च राधा-वेधेन प्राप्ता कुलजा मनोज्ञा ॥ ४ ॥ पतिव्रता इालिधना विवेक-धामा प्रियप्रेमरता सुधर्मा । जिनेन्द्रपूजाभिरता सदैव, व्रतोद्यता सत्यप्रियंवदा च ॥ ५ ॥ नरेन्द्रचित्तानुगता कुलीना, वदान्यचित्ता विमलखभावा। मुनीश्वराणां प्रतिलम्भने द्राक्, कृतादरा सत्त्वदयावती च ॥ ६ ॥ त्रिंदात्सहस्राणि पराण्यथाऽस्य, कलत्रभूतानि चपस्य चाऽऽसन् । याभिः समं सूर्ययज्ञा महीपो, गाईस्थ्यकृत्यं विधिवद्वितेने ॥ ७ ॥ युगादिनाथाय च राज्यकाले, शकेण साक्षादुपढौकितं यत् । तदेव दधे मुकुटं मनोज्ञं, चक्रीश्वरः श्रीभरतोऽपि इार्षि ॥ ८ ॥

श्चत्वोर्वेज्ञी विसायमादधाना, न मन्यते तद्वचनं कथञ्चित्। व्रतादवइयं प्रतिपातयिष्ये, तं मेरुरुङ्गादिव गण्डदौलम् ॥ १४॥ इति प्रतिज्ञां हृदये निधाय, कराम्बुजे सम्परिगृह्य वीणाम् । रम्भासमं भूपपरीक्षणार्थं, खर्गातिक्षतौ साऽवततार सद्यः ॥ १५ ॥ नाभेयनाथस्य विशाल्चैत्ये,-ऽयोध्यापुरीसन्निहिते तदैव । विमोहकुद्रूपमहो ! विधाय, गातुं प्रवृत्ता खरमूच्छनाभिः ॥ १६ ॥ तद्गीतिमाधुर्यरसाभिमग्ना, विहङ्गमा वा म्गजातयश्च । आछेख्यभूता इव तस्थुरत्र, न केऽपि चेष्टामपि कर्तुमीद्याः ॥ १७॥ अरोषहस्त्यश्वपदातयोऽपि, नादेन मुह्यन्ति सुखैकमग्नाः। अनल्पसौख्यैकनिदानभूतो, नादः सुधामप्यधरीकरोति ॥ १८ ॥ युगादिनाथं प्रणिपत्य चैत्ये, तत्रैव गेयअवणं करिष्ये। इत्थं विचिन्त्य क्षितिनायकोऽपि, ससैनिकोऽगात्सचिवेन साकम ॥ १९ ॥ जिनेशितुः पाद्युगं प्रणम्य, पश्चान्निवृत्तः सचिवं जगाद। मग्रिनिमें के ? कुंत आगते ? स्त, इति प्रजानीहि समेख तत्र ॥ २० ॥

शोनपह ष्टान्तोप-वर्णनम् । 11 23 11

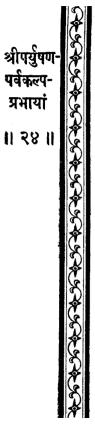
S S

S S

SA BARAR

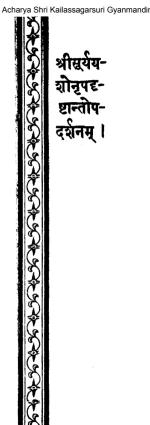
श्चत्वेति वाचो चपतेस्तदानीं, तयोः समीपं सचिवो जगाम । के स्थो युवां ? को युवयोः पतिहिं ?, किमर्थमत्राऽऽगमनं ? मनोज्ञे ! ॥ २१ ॥ सर्वं समारांसतमत्र सूर्य-यशा महीन्द्रः समुपस्थितो हि । इतीरितं मन्त्रिवरस्य तस्य, निदाम्य चैकाऽथ तयोर्बभाषे ॥ २२ ॥ आवां नु मन्त्रिन् ! मणिचूडनान्नो, विद्याधरेन्द्रस्य सुते अवेहि । अनेकविद्यागुणगुम्फितस्य, कुमारिके खो निजधर्मरक्ते ॥ २३ ॥ आबाल्यकालाच कलाऽऽहतं नौ, वीणासु सम्यग्रमते मनो हि। अहर्निद्यां पुस्तकवाचनातो, जिनेश्वराराधनमग्रमेव ॥ २४ ॥ बाल्यात्परं वीक्ष्य वयोनिवेशं, चिन्ता पितुनौं महती बभूव। कस्मै प्रदेये वरकन्यके द्वे, इत्युत्कटोद्वेगविधानदक्षे ॥ २५ ॥ आवां जगत्यामपि नो सदृक्षं, लभावहे काऽपि पतिं सुमन्निन ! जिनेश्वराराधनमेव कृत्वा, जनुः खकीयं सफलं विदध्वः ॥ २६ ॥ युग्मम् । जगत्यद्रोषेऽतिपवित्रभूता,-ऽयोध्या पुरीयं जिनपादपूता। अतोऽत्र चैत्ये जिनमर्चयावः, सङ्गक्तियोगादुपवीणयावः ॥ २७ ॥

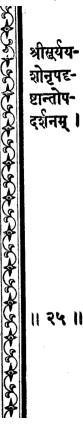

निशम्य तद्वाचमुवाच मन्त्री, श्रीसूर्यभूपेन च सङ्गमो वाम्। श्रेयान् यतोऽसौ वृषभध्वजस्य, नप्ता महीयान् भरतस्य पुत्रः ॥ २८ ॥ कलाकलापाकलितोऽतिसौम्य-प्रेयान् प्रवीरो युवयोरयं स्यात्। ज्योत्सानिशे चन्द्रमसं समेल, भातस्तथा, सूर्यचपं भवलौ ॥ २९ ॥ इत्याग्रहं भूपतिमन्त्रिणस्ते, प्रगृह्य चैत्याग्रतले प्रयाते । राजाऽपि तत्प्रेमरसापकुष्ट-स्तयोः समक्षं समुपाजगाम ॥ ३० ॥ परस्परप्रेमविधानभाजा, गान्धर्वरीत्या प्रविवाह्य चैते। ताभ्यां समं वैषयिकं सुखं स, भेजेऽनिशं सूर्ययशा महीन्द्रः ॥ ३१ ॥ ताभ्यां समं भूपतिरन्यदा तु, वातायनस्थानमुपाजगाम। ते अष्टमी श्वो भवितेति ढका-नादानुगां संग्रणुतरस वाचम् ॥ ३२ ॥ तदोर्वेशी खावसरं विचार्य, वर्यानकोद्धोषणकारणं किम् ?। अजानतीव प्रणता नरेशं, पप्रच्छ सोऽपि प्रति तां जगाद ॥ ३३ ॥ चतुर्दशी चाञ्छमिका च पर्व, तातोक्तमष्टाह्विकपर्वयुग्मम् । त्रयं चतुर्मा सगतं तथेत्थं, पर्वोत्तमं पर्युषणांख्यपर्वे ॥ ३४ ॥

श्रीसूर्यय शोनपदः ष्टान्तोप-वर्णनम् 11 88 11

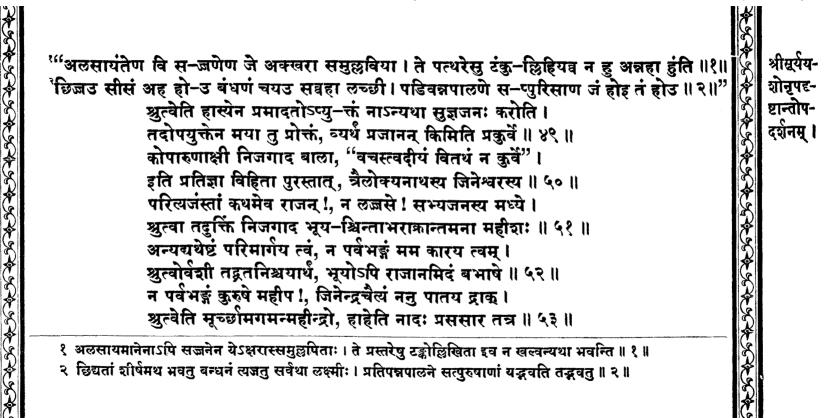
स्तानं कलिर्चूतकषायसङ्गौ, स्त्रीसेवनं पर्वसु नैव कार्यम् । भाव्यं ग्राभध्यानवता विधेयं, सामायिकं पौषधसद्वतं च ॥ ३५ ॥ षष्ठाष्टमाद्यग्रतपो जिनेन्द्र-स्तुतिं जिनार्चां विदधीत नित्यम्। सिद्धान्तवाक्यश्रवणं च भक्त्या, मुनेः पदाजद्रयवन्दनं च ॥ ३६ ॥ त्रयोदशीसप्तमिकादिनेऽज्ञ-जनावबोधाय निदेशतो मे । भम्भारवोद्धोषणमत्र पुर्यां, प्रिये ! सदैव कियतेऽतियत्नात् ॥ ३७ ॥ अथोर्वशी तद्रचनं निशम्य, सम्मोहनायैव महीश्वरस्य । मायाप्रबन्धे चतुरा जगाद, किश्चित्तदा विस्मयमादधाना ॥ ३८ ॥ मनुष्यजन्मोचतरं च राज्यं, नृतं वयः कान्तमिदं वपुश्च। लब्ध्वा तपोभिः कथमेव कष्टै-र्विडम्ब्यते सुग्धतया नरेन्द्र ! ॥ ३९ ॥ सम्भुङ्ग सौख्यं कुरु राज्यमेतद्, दारिव्रादावानलवारिदाभम्। करिष्यसि त्वं सुतपोऽपि पश्चाद्, गतं वयो नैव पुनः समेति ॥ ४० ॥ श्चत्वेति वाक्यं चपतिर्जगाद, रेरेंऽधमे ! धर्मविरुद्धमेतत् । ब्रवीषि विद्याधरवंशयोग्यं, नैतद्वचस्ते रुचितं न मह्यम् ॥ ४१ ॥

मनुष्यजन्माऽपि धिगस्तु तस्य, सुपर्वसंराधनवर्जितस्य। अतो जिनाज्ञां वितथां न कुर्यां, यावच्छरीरे मम जीवनं स्यात् ॥ ४२ ॥ अथोर्वशी तद्वचनं निशम्य, जगाद रुष्टा परिमोहयन्ती। खच्छन्दचारी चूपतिर्वृतो यत्, तेनाऽतिदीने परिवश्चिते खः ॥ ४३ ॥ अष्टाऽसि शीलादथ सौख्यतोऽपि, तन्मेऽस्तु भद्रं मरणं चितायाम् । न पुंस्त्रियोर्यत्र मिथोऽनुराग-स्तन्मान्मथं सौख्यमहो ! मुधैव ॥ ४४ ॥ महीमहेन्द्रोऽपि तदैव तस्या, वचः प्रतप्तत्रपुसन्निभं तत् । निशम्य तातस्य कुले प्रजातः, कथं नु धर्मं परिसन्खजामि ? ॥ ४५ ॥ कृशाङ्गि ! कोषं निखिलं मदीयं, ग्रहाण रतानि महीं च सर्वाम् । सर्वस्य सौख्यस्य निदानतो मां, न धर्मकुत्यात्परिहापय त्वम् ॥ ४६ ॥ प्रयातु राज्यं यदि वा कृतान्तः, झिरो मदीयं सहसाऽऽच्छिनत्तु । तथापि पापाग्निजलात्कदापि, व्यपैतु धर्मान्न मनाज्जतिमें ॥ ४७ ॥ पितामहोक्तं विहितं च पित्रा, यत्तत्तपोऽहं परिमुच्य नैव। जिनेश्वरोदिष्टमिदं सुपर्व, नीचात्मपुंवच सुधानयामि ॥ ४८ ॥

पर्वंकल्प-त्रभायां 11 24 11 **A**

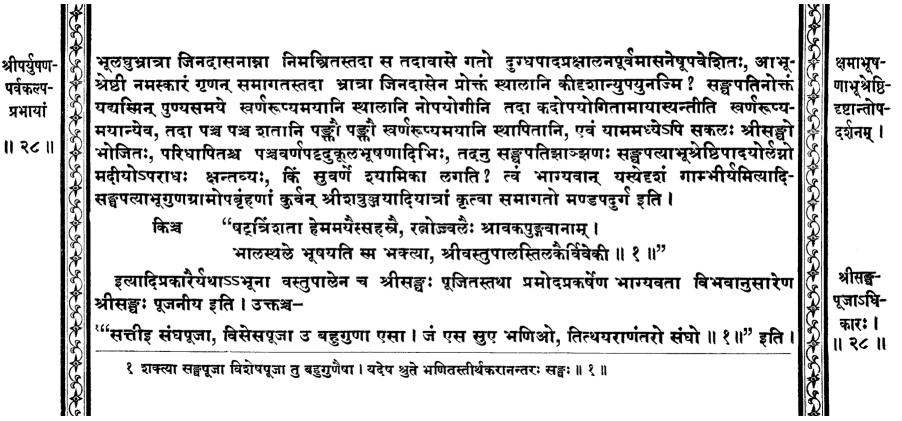
न्टपोऽथ ज्ञीताम्बुनिषेचनेन, मन्त्रयादिना खस्थ उवाच चेत्थम्। रे रेऽधमे ! त्वं वितथं ब्रवीषि, पवित्रवंशे तव नैव जन्म ॥ ५४ ॥ चाण्डालजा त्वं कथमन्यथा हि, जिनेन्द्रचैत्योद्दलने नियोगः । राज्यादिकं सर्वमिदं प्रयातु, प्राणा मदीया अपि यान्तु दूरम् ॥ ५५ ॥ न चैलभङ्गं मनसाऽपि कुर्वे, याचख चित्तेप्सितमत्र तेऽन्यत्। जगाद भूयोऽपि च सा नताङ्गी, छित्त्वा खयं पुत्रशिरो रयेण ॥ ५६ ॥ प्रदेहि में पाणितछे नरेन्द्र !, श्चत्वेति राजा निजगाद भूयः । मत्तोऽभवत्सूनुरयं ततो मे, शिरो गृहीत्वा प्रमदे ! प्रसीद ॥ ५७ ॥ युग्मम् । इत्थं समुचार्य चपः कृपाणं, जग्राह यावत्खशिरोऽभिभेत्तम् । कृपाणधाराऽपि तदैव कुण्ठा, कृता तया स्वीयबल्डेन सद्यः ॥ ५८ ॥ अन्यं कुपाणं जगृहे चपोऽसौ, तस्याऽपि धाराऽथ विकुण्ठिताऽभूत्। यं यं कृपाणं चपतिस्तदानीं, गृह्णाति तं साऽऽइवऽकरोद्विक्रण्ठम् ॥ ५९ ॥ राजा कथश्चिन्न मनाक खसत्त्वा-चचाल धर्मैकमनाः प्रवीरः । तदा खरूपं प्रविधाय तेऽथ, जयेति भूपं गदतस्स तत्र ॥ ६० ॥

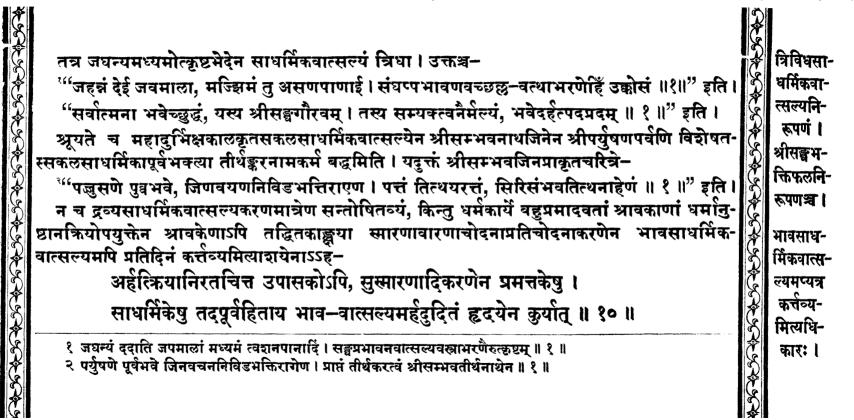
www.kobatirth.ord

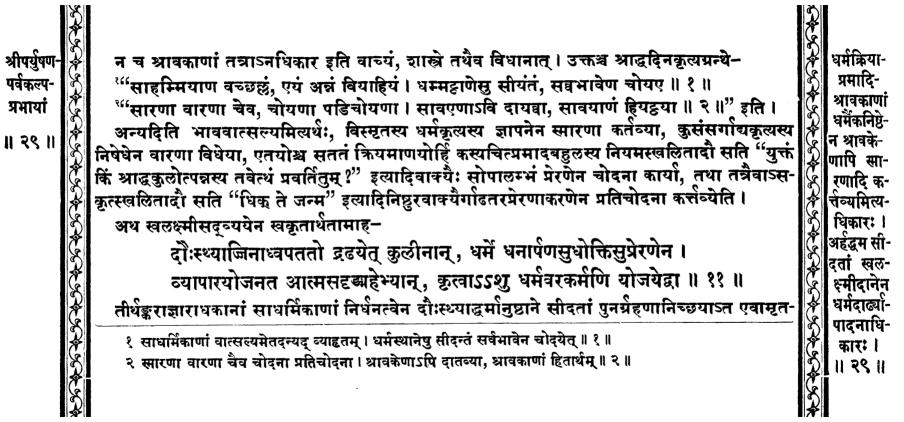
शोनपद-ष्टान्तोप-दर्शनम् । ॥ २६ ॥ अपूर्वसत्त्वं तव नाथ ! येन, मनाङ्ग धर्माचलितोऽसि भूप !। सङ्घामशरा सुवि दानशरा, इतस्ततो भान्ति सहस्रशोऽपि ॥ ६१ ॥ न घर्मद्रारा भवतः सदक्षा, विलोकयावो अवने समस्ते। जयाऽऽदिनाथान्वयशीतभानो !, चक्रीशवंशाम्बरतिग्मभानो ! ॥ ६२ ॥ युग्मम् । जयाऽनिशं सत्त्ववतां धुरीण !, जय ! क्षितीशामलवंशकेतो ! । तवोपमानं नहि धर्मकृत्ये, लभावहे धर्मवतां धुरीण ! ॥ ६३ ॥ यथा सुमेर्ह्न चलेत्कदापि, तथा न धर्मात्त्वमपीति यावत्। स्तवीति तावत्समुपाजगाम, खर्गात्सुरेन्द्रो विकिरन् सुमानि ॥ ६४ ॥ भ्रष्टप्रतिज्ञेन्द्रनिरीक्षिता सा, सहासमच्छे कनके च तस्मिन् । किं इयामिका संलगतीति तस्य, गुणान् विशिष्येन्द्रपुरो जगौ द्राक् ॥ ६५ ॥ ततः किरीटं वरकुण्डले द्वे, हारं प्रदाय प्रणिपत्य तं च। खर्गं ययौ सूर्ययज्ञाः सुनीत्या, ररक्ष भूमिं धृतधर्मनिष्ठः ॥ ६६ ॥ श्रीसङ्घयात्रां विदधे पवित्रां, साधर्मिकान् भोजयति स भूरि। सपादलक्षास्तनया बभूवु-र्महायञा आदय आईताग्र्याः ॥ ६७ ॥

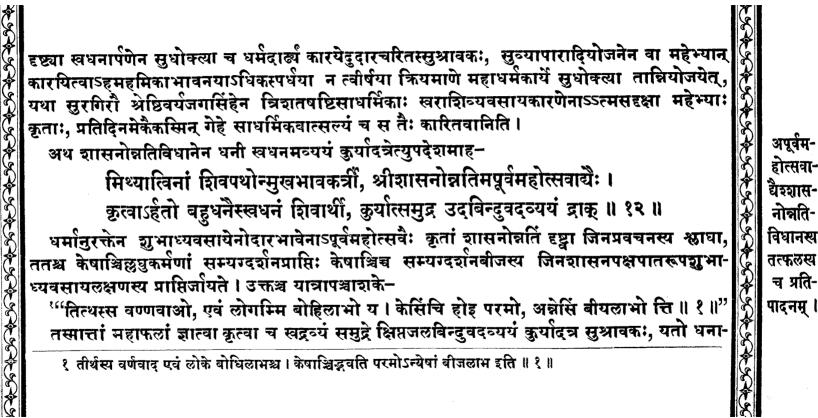
गपर्युषण अथाऽन्यदा सं मणिदर्पणेषु, पइयन्नसारं प्रतिबुध्य सर्वम् । पर्वकल्प स केवलज्ञानमवाप सचो. भव्यान प्रबोध्योपजगाम मोक्षम ॥ ६८ ॥ त्रभायां आकर्णयन्ति चपसूर्ययदाश्चरित्रं, ये धारयन्ति हृद्येऽथ तथाऽऽचरन्ति । निइहोषकर्मनिचयान् परिमुच्य तेऽपि, झुद्धा भवन्ति प्रभुदर्हानजानुभावात् ॥ ६९ ॥ 11 29 11 श्रीपयेषणे अथ कल्याणधान्नि श्रीपर्युषणपर्वणि न च खयं तपःकरणमात्रेण सन्तोषितव्यं, किन्तु-ऽज्ञजनान " जो पड्दिणं चोएइ धम्मे सो कछाणमित्तो" इति लक्षणकल्याणमित्रीभूयाऽज्ञजनैः प्रोत्साहितैस्तपः हितगिरा कारयितव्यमित्याशयेनाऽऽह-प्रोत्साह्य तै-भाग्याप्तपर्युषणपर्वणि सज्जना भोः !, सर्वप्रमाद्मवधूय तपः कुरुध्वम् । स्तपः का-रयितव्य-नाऽहों विलम्ब इति प्रेरणतोऽज्ञपुंसः, प्रोत्साह्य तन्दितगिराऽत्र विधापयेज्ज्ञः ॥ ८ ॥ मित्यऽधि-So and न च तपःकर्तुः कदाचिद्दैवयोगात्तपःकाल एव मरणे प्रोत्साहयितुर्विराधकत्वं स्यादिति वाच्यं, तस्य शुभ-कारः । परिणामसद्भावेनाऽऽराधकत्वात्, तदेव वृद्धवादेन साध्वीदृष्टान्तेन दर्शवैकालिकसूत्रटीकायां प्रोक्तं, तथा हि-S S 11 20 11 ⋪ १ यः प्रतिदिनं चोदयति धर्मे स कल्याणमित्रम् ।

कायष्टभाजनावामन्नप्रभावनाद्य-राभ्वाादवान्नाखलसङ्घसप्रमभाक्तः । सङ्घो हि तीर्थकरपूजित इत्यतोऽनु-पूज्यस्य तस्य परिधापनिका प्रदेया ॥ ९ ॥ अक्षमाभूषणाभूश्रेष्ठिद्दष्टान्तश्चेवम्-	वेभिन्नप्रभावनायै-राभ्वादिवन्निखिलसङ्घसप्रेमभक्तिः । करपूजित इत्यतोऽनु-पूज्यस्य तस्य परिधापनिका प्रदेया ॥ ९ ॥ तश्चैवम्- पद्रनगरे श्रीश्रीमालीसङ्घपतिराभूनामा पश्चिममण्डलीकबिरुदधारी निवसति स्म । ङ्वपतिझाञ्झणदेवाग्रे तद्भदेन 'प्राघुर्णकसाधर्मिकवात्सल्यभोजनदानं विना न सुङ्के पर्णनं कृतं, ततस्तदुणश्रवणचमत्कृतस्तत्परीक्षार्थं प्रच्छन्नवृत्त्या प्रथक् प्रथग्वत्मेना प्रात्सहस्रसाधर्मिकसङ्घेन सार्धं श्रीझाञ्झणोऽविच्छिन्नप्रयाणैरश्ववारेरज्ञातागमन-	व्यसाध- कवात्स- ग्रमप्यत्र इत्तेव्य- त्रिधि- तारः ।

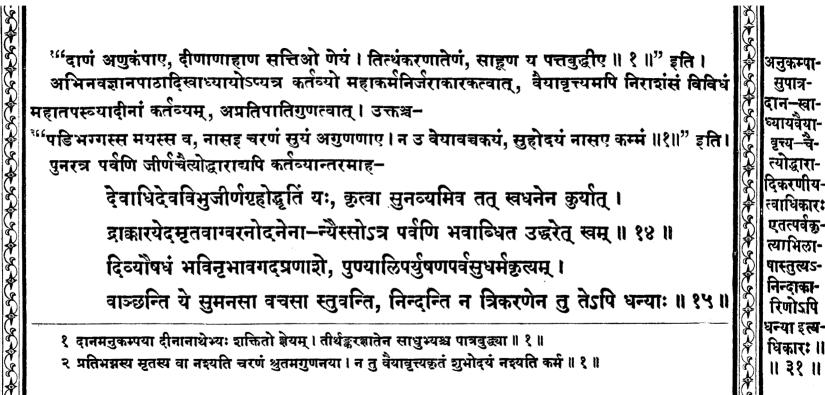

श्रीपर्युषण पर्वकल्प- प्रमायां पर्वकल्प- प्रभायां ॥ ३०॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ भोर्गार्ह्ये विद्यविर्त्त ॥ ३०॥ ॥ ३ ॥ भोर्गार्ह्ये विश्वचे विभवस्य फलं सुपात्रविनियोगः। तदभावे व्यवसायो विभवोऽपि च दुर्गतिनिमित्तम्॥ १॥ १ व्यवसायफलं विभवो विभवस्य फलं सुपात्रविनियोगः। तदभावे व्यवसायो विभवोऽपि च दुर्गतिनिमित्तम्॥ १॥ १ धर्मार्द्वर्गायते विभवस्य फलं सुपात्रविनियोगः। तदभावे व्यवसायो विभवोऽपि च दुर्गतिनिमित्तम्॥ १॥ १ धर्मार्द्वर्गायते त्राप्रभोगर्द्विर्गायते त्राप्रभोगर्ग्वर्गायते त्राप्रभोगः। या दानभोगरहिता सा पार्यद्वर्गकल्या॥ १॥	ते । क्रुंकरणाधि- ते । क्रुंकारः ।

S. S	चैत्याबुपूर्वीति-उक्तञ्च- "'चउ विहसंघजुए हि, गीयवाईय सुरहिनाएणं । धयधूवमहमहेणं, जिणं वंदई चेइपरिवाडिए ॥ १ ॥" इति । तत्फलञ्चैवमुक्तम्- "'पज्जुसवणपवे जो, जिणं वंदेई चेइपरिवाडिए । सो लहई सुरलोए, इंदत्तं तहा मणुअलोए ॥ १ ॥" इति । ततोऽखिलसाधुवन्दनैवैंयाष्ट्रत्यादिकैश्चाऽत्र शासनशोभा कर्तव्या । उक्तञ्च- "तह पोसहसालाए, आगच्छेइ मुणिजणं च वंदेई । पभावणसासणसोहा, कायवा सम्मदिट्टीहिं ॥१॥" इति । तत्फलञ्चैवमुक्तम्- "'जो वंदइ भत्तीए, साहूणं पज्जुवासणं च जो कुणइ । पज्जुसणपवागए, विमाणियत्तं तु सो (नरो) लहइ ॥१॥" इति । तत्फलञ्चैवमुक्तम्- "'जो वंदइ भत्तीए, साहूणं पज्जुवासणं च जो कुणइ । पज्जुसणपवागए, विमाणियत्तं तु सो (नरो) लहइ ॥१॥" इति । तत्फलञ्चैवमुक्तम्- "दोनानाथेभ्यश्त्राद्धैरनुकम्पादानमपि कर्त्तव्यं शासनप्रभावनाङ्गत्वाज्जिनाचरितत्वाद्वा, महावतानुपालनवत् । एतेन दीनादीनामसंयतत्त्वात्तद्दानं न युक्तं दोषपोषकत्वादित्यारेकाऽपि निरस्ता शुभपरिणामभावात्, संय- तेभ्यः पुनर्ज्ञानादिगुणरत्नभाजनमेत इति सत्पात्रबुद्धा दानं कर्त्तव्यमिति । उक्तञ्च- १ चतुर्विधसङ्घयुतो हि गीतवादित्रसुरभिनादेन । ध्वजधूप्महमहेन जिनं वन्दतं चैलपरिपाव्या ॥ १ ॥ २ पर्युप्रणपर्वणि यो जिनं वन्दते चैल्यपरिपाव्या । स ल्पने सुरल्योक इन्द्रत्वं तथा मनुजलोके ॥ १ ॥	A ALLANICO
औपर्यु० ६	२ पशुपपपाण पा लिग परेस परिपारिया । से छुनसा छुन्सा एप्रिया एप्रिया से छुनुव्युप्र प्रिया है। ३ तथा पौषधशालायामागच्छति मुनिजनञ्च वन्दते । प्रभावना शासनशोभा कर्तव्या सम्यग्दष्टिभिः ॥ १ ॥ ४ यो वन्दते भक्त्या साधूनां पर्युपासनं च यः करोति । पर्युषणपर्वण्यागते वैमानिकत्वं तु स (नरो) लभते ॥ १ ॥	19 - 20 - 20 - 20 - 20 - 20 - 20 - 20 - 2

श्रीपर्युषण

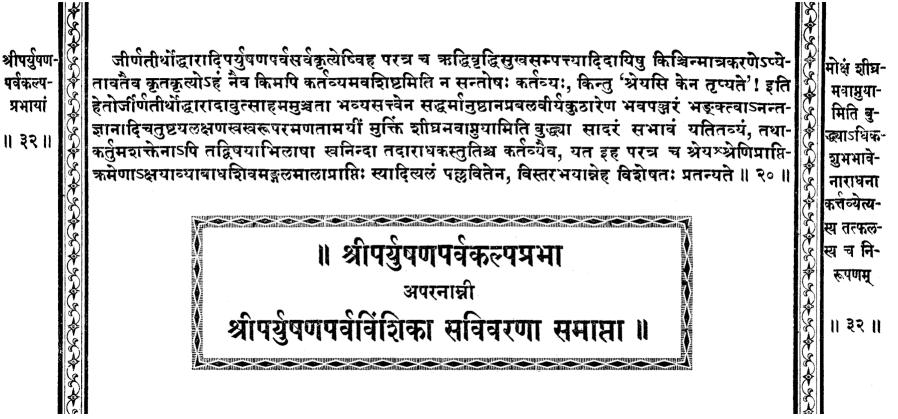
पर्वकल्प-

त्रभायां

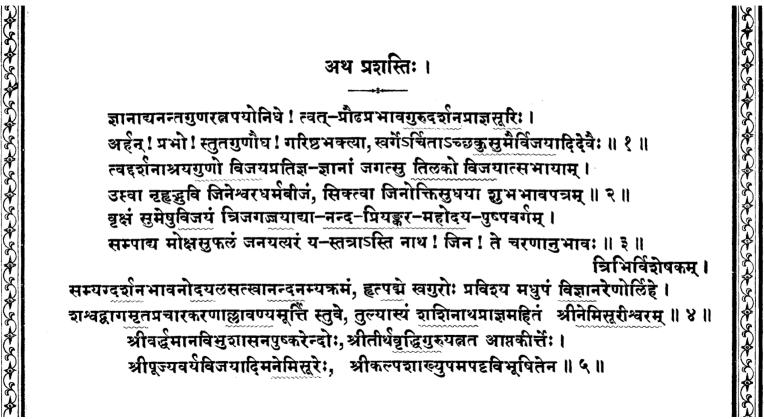
11 38 11

प्रागात्तभूरिसुकृतोत्थसमाधिनैतत्, कुर्वन्ति ये त्रिकरणेन प्रफुछचित्ताः । शक्तया जिनोक्तविधिना शिवकाङ्कया तै-रेवोर्व्यघेः कल्लुषिताऽपि कल्लौ पुनीता ॥ १६ ॥ सज्ज्ञानघोरस्रुतपोविविधक्रियात्म-नावा ह्यपारभवसिन्धुतितीर्षया ये । आराधनामनघपर्युषणेऽत्र वर्यां, कुर्वन्ति यान्ति च कलावपि ते दिवं द्राक् ॥ १७ ॥ खर्गेऽपि ज्ञाश्वतजिनप्रतिमार्चनोत्काः, प्राप्तेऽथ पर्युषणपर्वणि सोत्सवं ते । नन्दीश्वरेऽष्टदिवसावधि तीर्थराज-माराध्य भक्तिभरतस्सुरसद्म यन्ति ॥ १८ ॥ च्युत्वाऽऽईतोच्चकुलजातिभवास्ततस्ते, सज्ज्ञानदर्शनसुसंयममार्गमाप्य । आराध्य शुद्धमनसाऽत्र भवे भवाष्ट-मध्येऽथवा शिवशमक्षयमाप्नुवन्ति ॥ १९ ॥ स्याद्वाद्द्र्रानसमुन्नतिबद्धकक्ष-श्रीनेमिसूरिसुकृपोक्तमिदं सुकृत्यम् । आराध्य शुद्धमनसा समहोत्सवं भो, भव्याः ! लभध्वमतुलं शिवधामसौख्यम् ॥ २० ॥

प्रवस्तिः

प्रशस्तिः

 $|\mathcal{X}|$

S

~

చ

×

P.

~

* 8.7

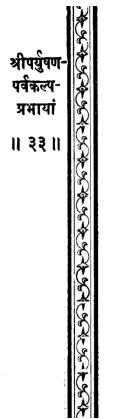
Ż

J

P

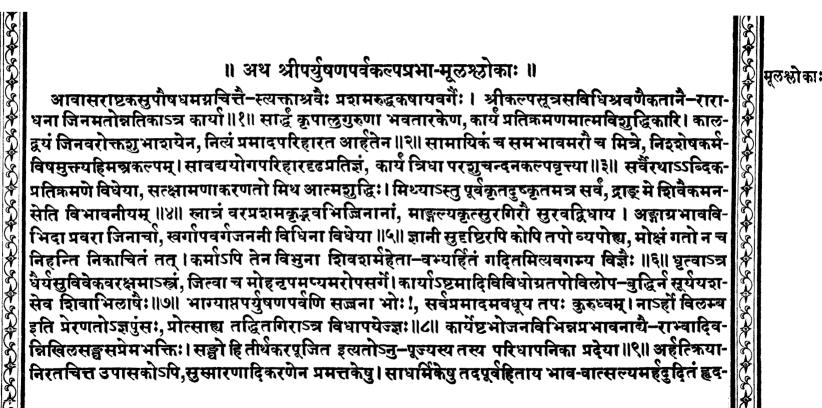
X

॥ ३३ ॥

श्रीस्तम्भनेऽङ्कमुनिनन्दसुधांग्रुवर्षे, श्रीमाधवासितदछे कतिथौ सुधांशौ । श्रीसूरिमन्त्रविधिसूरिपदं गतेन, श्रीमद्धरोर्विजयदर्शनसूरिनान्ना ॥ ६ ॥
श्रीविक्रमर्षिनवनन्दहिमांग्रुवर्षे, श्रीचैत्रमाससितनेत्रतिथीनवारे ।
श्रीस्तम्भनाधिपतिपार्श्वविसुप्रसादात्, श्रीमद्भुरोरनुपमेयकुपाऽनुभावात् ॥ ७ ॥
श्रीपर्वपर्युषणकल्पप्रभा समाप्तिं, श्रीस्तम्भने पुर इतेयमपूर्वचैसे।
श्रीसज्जनास्तदुदिताचरणेन शीघं, श्रीमोक्षधाइयनुपमेयसुखं भजध्वम् ॥ ८ ॥
चतुर्भिः कलापकम् ।
यत्किञ्चिदत्र विषये प्रसृतं प्रमादाद् , मद्रिङ्खणं तदखिलं कृपया क्षमध्वम् ।
मार्गे पतन्तमसकृत्प्रहसन्त्यविज्ञाः, प्राज्ञास्समादधति तत्र गुणेक्षणा ये ॥ ९ ॥
स्याद्वादसद्दर्शनसुज्ञसूरि-भक्तात्मचेतोवररञ्जयन्ती ।
अपर्वराट्पर्युषणाख्यपर्व-कल्पप्रभाऽऽकल्पमियं सुनन्द्यात् ॥ १० ॥

8

श्रीपर्युषण [.] पर्वकरुप- प्रभायां	A R & R & R &	येन कुर्यात् ॥१०॥ दौःस्थ्याजिनाध्वपततो द्रढयेत् कुलीनान्, धॅमें धनार्पणसुधोक्तिसुप्रेरणेन् । व्यापारयोजनत आत्मसदङ्महेभ्यान् , कृत्वाऽऽद्यु धर्मवरकर्मणि योजयेद्वा ॥११॥ मिथ्यात्विनां शिवपथोन्सुखभावकत्रीं, श्रीज्ञा- सनोन्नतिमपूर्वमहोत्सवाद्यैः । कृत्वाऽईतो बहुधनैस्खधनं शिवार्थी, कुर्यात्समुद्र उदबिन्दुवदव्ययं द्राक् ॥१२॥ चै-	मूलश्लोकाः
II 38 II	CARACCERER CARAC		॥ ३४ ॥

इति श्रीखपरसमयपारावारपारीणविश्वातिशायिसर्वज्ञशासन-समुन्नतिसमुन्नतमतिप्रकर्षाखण्डप्रौढप्रभावश्रीविद्या-पीठादिप्रस्थानपञ्चकसमाराधकश्रीतपागच्छ-नभोनभोमणिसंविम्नशाखीयभट्टारकाचार्य-श्रीविजयनेमिसूरीश्वर-पट्टालङ्काराप्त-न्यायवाचस्पति-शास्त्रविशारदोपनाम-तपागच्छाचार्यश्रीविजयदर्शनसूरिविर-चिता "पर्युषणपर्वकल्पप्रभा" समाप्तिमगात् आपुष्पदन्तौ श्रोतृ-जनमनआनन्दसन्दोहं विस्तारयताम् । New concercion concerc

